

L logaške novice

Glasilo občine Logatec, november 2010, letnik XLI, št.9

**Marinka Cempre
Turk za
Slovenko leta**

**Pogovor z županom
Bertom Menardom**

**Kako smo
na Logaškem
praznovali nekoč?**

**Gasilska vaja
v Žibršah**

**Godbenike cenijo
tudi v Nemčiji**

**Bralni krožek
Žarek na izletu**

»Gledam dolgoročno in predvsem v korist občanov«

V tretje gre rado, pravijo, in Berto Menard je županski stolček osvojil na svojih tretjih volitvah

V drugem krogu volitev za župana sta se v Logatcu tako kot pred štiri leti pomerila Janez Nagode in Berto Menard, le da so bili ljudje tokrat bolj naklonjeni Menardu. Ta je svoje moči z Nagodetom pomeril že tretjič. Na zadnjih volitvah je Nagode zbral za dobrih 300 glasov več, letos so bili volilci bolj na strani Menarda, saj je glas zanj oddalo skoraj tisoč ljudi več kot za njegovega tekmeca. Za kandidata ga je predlagala SDS, neuradno sta ga podprli tudi NSi in DeSUS, a poudarja, da ni član nobene stranke.

V drugem krogu volitev ste tekmeca premagali za skoraj 20 odstotkov. S tako visoko razliko ste verjetno zadovoljni?

Seveda sem zadovoljen, a me je rezultat na nek način tudi presenetil, saj sem pričakoval bolj tesen izid. Razmerje 40 proti 60 odstotkov mi daje še večjo obvezo, da se bom zavzemal za program, ki sem ga napovedal v volilni kampanji, in zagotovilo, da ga bom moral izpeljati. Zaupanje

volilcev moram vsekakor upravičiti. Prav tako se vsem Logatčanom zahvaljujem za podporo, predvsem tistim, ki so odšli na volitve in mi zaupali svoj glas.

Pred volitvami ste sprva napovedovali, da boste nepoklicni župan, nato pa ste si premislili. Ste še vedno odločeni, da funkcijo opravljate poklicno?

Ko sem se odločil za kandidaturu, sem se oziral proti zahodu, kjer so župani večinoma nepoklicni. Pred drugim krogom sem dojel, da je to tista točka, na kateri lahko izgubljam glasove. Poleg tega se je po Logatcu govorilo, da bi v takem primeru z občino dejansko upravljala podžupana, česar občani niso želeli, zato sem se odločil, da funkcijo opravljam profesionalno, kot se reče. Urediti moram še nekaj stvari in se aklimatizirati, tako da bom službo poklicno nastopil najpozneje v treh mesecih, ki jih imam na voljo.

Tudi v Sloveniji je nekaj županov, ki funkcijo opravljajo nepoklicno. Se vam zdi to primeren način, bi lahko ob vseh drugih obveznostih uspešno vodili občino?

To ne pomeni, da na občini nisi ves dan ali dlje, če je treba. Nepoklicno pomeni, da za župana ne greš zaradi službe, pač pa, da je to poslanstvo, ki ga moraš prevzeti z vso odgovornostjo, in tako tudi voditi občino. Tudi v obrti se vedno zgledujem po zahodu, ta način razmišljanja mi je blizu. O nepoklicnem županovanju sem razmišljal dobronamerno, ne da bi želel to funkcijo izrabljati za osebno korist. Kot sem napisal v volilni kampanji: nisem za trenutne koristi, pač pa gledam dolgoročno in v korist občanov.

Prioritete

Pred volitvami je izrečenih veliko obljub, a proračun je omejen; kot svetnik v prejšnji sestavi občinskega sveta to veste. Katere večje poteze boste potegnili na začetku?

Zavedam se, da sta dve tretjini proračuna že razporejeni za stroške delovanja uprave, javnih zavodov in podobnega, tretjino denarja imamo za investicije. Morali bomo

Župan Berto Menard. (foto: Petra Trček)

startati tudi na evropska sredstva, vsaj še nekaj časa pa se bodo v proračun stekala sredstva iz naslova odlaganja odpadkov iz drugih občin. Nekaj podatkov o občinskem proračunu že imam, nekaj jih moram še preveriti pri sodelavcih v občinski upravi. Narediti bomo morali nekakšno inventuro oziroma revizijo, da vidimo, kje smo. Že zdaj vemo, na primer, da bomo morali zbrati veliko sredstev za zapiranje deponije za odlaganje odpadkov. V to kisljabolko bomo morali hitro ugrizniti.

Najprej pa moramo urediti čistilno napravo v Dolenjem Logatcu. To je zagotovo prioriteta, čeprav še ni jasno, kako bo z denarjem, saj je projekt izpadel iz državnega proračuna, kljub temu da so evropska sredstva odobrena. V zvezi s tem navezujem stike s pristojnimi. Poleg tega je treba rešiti situacijo stanovalcev na poplavnem območju, to vsekakor moramo urediti, saj ne gre, da jim vsako leto dvakrat poplavi domove. Na podeželju bomo uredili poslovilno vežico v Rovtah, v Hotedršici bomo nadaljevali z gradnjo pločnika, pomembno je tudi sprejetje občinskega prostorskega načrta, če želimo nadaljevati z urejanjem občine, kakor je načrtano.

Seveda pričakujem tudi nekaj težav. S posameznimi službami se bo treba po-

Logaške novice, glasilo Občine Logatec
ISSN 03509281
Izdajatelj: Občinski svet Občine Logatec.

Uredništvo

Odgovorna urednica: Petra Trček.

Uredniški odbor: Branka Novak, Saša Musec, Nivenka Malavašič, Janez Gostiša, Metka Bogataj, Darja Merlak, Marko Logar, Romana Hribar.

Stalni sodelavci: Jerca Korče, Anita Ilič, David Kunc, Brane Pevec, Ana Žakelj, Marjan Papež, Franc Brus, Marinka Petkovšek.

Grafična zasnova: Goran Rupnik.

Tisk: Grafika Gracer, Celje.

Naklada: 4.250 izvodov.

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini.

Naslov: Tržaška 50 a, Logatec

Tel.: 01 759 06 00 (občina), 01 759 06 19 (uredništvo, ob sredah od 15. do 17. ure), 031 334 271 (Petra Trček).

E-pošta: logaske@logatec.si., trcek.petra@siol.net

Naslovnica: Letošnja jesen je sicer bolj oblačna, a kljub temu lepa. (foto: David Kunc)

Rok za oddajo prispevkov je zadnji dan v mesecu. Prispevki so lahko dolgi največ eno tipkano stran, pisava Arial, velikost pisave 13 pt, daljše bomo objavili po dogovoru. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrati, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije, napišite tudi, kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili.

Volitve 2010 – 2. krog

	2010		2006	
	št. glasov	v odstotkih	št. glasov	v odstotkih
Berto Menard	3.006	60,91 %	2.236	46,54 %
Janez Nagode	1.929	39,09 %	2.568	53,46 %

meniti, kje so se zadeve zataknila. Naloge bom predal strokovnim službam občinske uprave, delo bo timsko, v skupinah, kar, mislim, bodo uslužbenci razumeli. Občina mora pač biti dober servis občanom.

Omenili ste pomoč prizadetim v poplavih. Nekateri napovedujejo tožbo proti občini. Kako se boste soočili s tem?

Nadaljevali bomo pogovore, ki jih je vodil že župan Janez Nagode. Ne vem še, kako daleč so prišli. Upravna enota, občina, investitor in državni organi pa se bomo morali usesti za isto mizo in se pogovoriti. Zavedam se, da ne bo enostavno; investitor ima vse papirje, se pravi, da je gradil legalno in legitimno, spremembo namembnosti zemljišča je potrdil občinski svet ... Ugotoviti moramo, kdo je zamočil. Mislim, da si bomo morali krivdo razdeliti in rešiti ta problem.

Vlak s smetmi lahko hitro odpelje Tik pred zaključkom prejšnjega mandata ste se svetniki bolj podrobno seznanili z idejo o centru za obdelavo odpadkov pred odlaganjem. Bo gradnja centra na Logaškem aktualna tudi v vašem županskem mandatu?

Še vedno je aktualna in za Logatec zagotovo zelo dobra, saj bi center prinesel veliko sredstev. Res pa je, da ga ne moremo postaviti v obrtni coni za Klijem. Na zahodu sicer zagovarjajo postavitev podobnih centrov v urbanem okolju in pravijo, da niso moteči – tudi sam sem si ogledal nekaj takih centrov –, vendar se mi zdi, da v cono za Klijem ne sodi. Na odlagališču na Ostrem vrhu tudi ne more biti, saj bi tovornjaki vozili skozi naselje.

Treba bo narediti študijo in jo razgrniti pred občani, se z njimi pogovoriti in prisluhniti njihovim predlogom in pripombam. Upoštevali bomo tudi želje prebivalcev. Po mojem mnenju bi lahko center postavili nekje ob avtocesti, za kar bo občina morala dobiti zemljišča. Tako tovornjaki, ki bi dovažali odpadke, ne bi delali gneče v obrtni coni. Seveda bomo morali narediti študijo, koliko občin bo svoje odpadke dejansko vozilo v Logatec, da vidimo, ali je postavitev centra sploh

smiselna. Moramo pa biti hitri, sicer bo vlak odpeljal.

Na letošnjih sejah občinskega sveta ste veliko govorili tudi o direktorju Komunalnega podjetja Logatec. Zgodba še ni zaključena, kako o tem razmišljate vi?

Vidim, da nekatere stvari niso bile narejene oziroma jih niso naredili prav, med drugim morajo sprejeti statut. O tem in vsem drugem se bomo morali pogovoriti. Vem, da je direktor Igor Petek velik strokovnjak na svojem področju, vendar bo treba nekatere stvari urediti, malo za nazaj, pa tudi začrtati pot vnaprej. Skratka, nekatere stvari se bomo morali dogovoriti. Vemo, da mora biti komunalna služba uspešna, saj brez nje občina ne more preživeti, potrebujemo jo tako pri zagotavljanju dobre pitne vode in odvajanju in čiščenju voda kot tudi pri ravnanju z odpadki in zimski službi.

V volilni kampanji ste poudarjali, da je treba krajevnim skupnostim dati večje pristojnosti. Kako boste to zagotovili?

S posameznimi krajevnimi skupnostmi bomo glede na njihove potrebe skupaj

Janezu Nagodetu, ki je logaško občino krmaril od leta 1997, do upokojitve manjka še pet let. Kot je povedal, si bo vzel tri mesece časa, da bo natančno razmislil o svoji nadaljnji poklicni poti. Po izobrazbi je lesni tehnik, preden je postal župan, je bil vodstveni delavec na Klijju. Tudi v prihodnje se vidi v gospodarstvu, pravi, da bo iskal zaposlitev, ki bo primerna njegovi izobrazbi in izkušnjam, »lahko tudi v povezavi z javnimi dobrinami«. Kaj bolj natančnega ni povedal, spomnimo pa, da si je kot župan nabral veliko izkušenj in znanja na področju komunalnih dejavnosti, saj je v zadnjem mandatu med drugim vodil projekt skupine občin za pridobivanje evropskih sredstev za gradnjo kanalizacije in čistilnih naprav, kot predstavnik Združenja občin Slovenije pa je tudi v nadzornem odboru operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture.

določili pomembne projekte, jih uskladili, dali v proračun in se tega držali. Verjetno bomo morali imeti kakšen projekt na zalogo, kakor se reče, saj se zgodi, da katerega od njih iz različnih razlogov ne bomo mogli takoj izpeljati. Tako sodelovanje sem pogrešal, ko sem bil predsednik krajevne skupnosti, pogrešali so ga tudi v ostalih krajevnih skupnostih. Sama krajevna skupnost namreč nima nobene funkcije in ne more ničesar narediti.

Razvoj turizma

Zelo radi govorimo o tem, da bi se morali usmeriti v turizem, da bi turizem moral postati pomembna gospodarska panoga. Kako boste omogočili boljše pogoje za razvoj turizma v Logatcu?

O tem sem veliko razmišljal. Najprej moramo ustanoviti turistično-informacijski center. Zanimiva je, na primer, ideja o projektu na Hrušici, kjer bi postavili maketo obrambnega zidu Limes in ljudem predstavili zgodovino Rimljanov na našem ozemlju. Ideja se je rodila, ko sem bil še predsednik Krajevne skupnosti Naklo. Razmišljam o muzeju, ki ga Logatec nujno potrebuje, saj moramo skrbeti za kulturno dediščino. Za ustanovitev muzeja – mogoče celo v kateri od stavb ob Tržaški cesti, v katerih je bila prej občinska uprava –, se zanimajo ljudje iz drugih delov Slovenije. Poleg tega moramo podporo ponuditi lastnikom zasebnih zbirk, ki ohranjajo etnološko dediščino. Predvsem pa menim, da bo dobre rezultate na področju turizma dalo povezovanje gospodarstva, kmetijstva in turizma.

V Logatec moramo privabiti čim več ljudi, hkrati pa poskrbeti, da bodo imeli naši občani, na primer gostinci, čim več od tega. Izkoristiti bi morali idealno prometno lego med Ljubljano in Obalo ter bližino turistično zelo privlačne Postojnske jame. Nekaj bo treba narediti okoli gornjelogaškega gradu, mogoče manjši kamp za tako imenovane nomadske turisti, potencial je tudi na Sekirici.

Logatec lahko postane zanimiv prehodni turistični kraj, po drugi strani pa menim, da bi lahko marsikateri evro zaslužili tudi z oddajo prenočišč. Primer? Logatec leži na območju, na katerem je idealna klima za astmatične bolnike. To bi morali izkoristiti. V hotel Kramar pa tudi v grad so pred drugo svetovno vojno na zdravljenje prihajali bolniki iz vseh koncev Slovenije in Avstrije.

Petra Trček

Marinka za Slovenko leta

Marinka Cempre Turk je svoje življenje posvetila pomoči drugim

Marinka Cempre Turk je Logatčan-ka, ki že desetletja dela kot prostovoljna gasilka. A ne le to. Svoje življenje je posvetila pomoči drugim, tudi poklicno, saj dela v regijskem centru za obveščanje v Postojni, kjer so njene odločitve ključne pri ukrepanju. Zaradi njene zavzetosti in predanosti jo je Gasilska zveza Slovenije letos predlagala za Slovenko leta v akciji revije Jana.

»Vesela sem, da so se spomnili na prostovoljke, ki delajo v gasilskih društvih in zvezah, in menim, da moja nominacija predstavlja množico žensk, ki delajo v gasilstvu, kjer njihovo delo pogosto ni pravilno ovrednoteno in dovolj spoštovano,« pravi Marinka. Tik pred izidom Logaških novic, 20. in 21. novembra, je bila na posvetu za članice v Zrečah, na enem od tistih, na katerih gasilke izobražujejo, da lažje premagujejo ovire, s katerimi se soočajo pri prostovoljnem delu. Opozarja na neenakovredno vlogo deklet in žensk v gasilstvu. Pravi, da posebnih ovir ni, se pa te čutijo pri delu. Gasilke so, na primer, slabše obveščene o razpisih za izobraževanja. »Na njih se spomni šele, če ni drugih kandidatov.« Ženske tudi težje pridejo do sodelovanja na intervencijah. Zgovoren je

Nikoli ji ni bilo žal prečutih noči in neštetih ur preživetih na intervencijah, pri vzgoji gasilskega podmladka ali uvajanju gasilk. (foto: Marko Vrabelj)

podatek, da so predsedniki skoraj 1.400 gasilskih društev v Sloveniji večinoma moškega spola, med njimi je le 33 žensk.

Kako lahko glasujete za Marinko Cempre Turk?

1. Izrežete kupone v Jani, jih izpolnite, nalepite na dopisnico ali jih daste v pismo, nalepite znamko in oddate na pošto. o ter jih poslati na uredništvo. (Veljajo le originalni in pravilno izpolnjeni kuponi.)
2. Pošljete SMS z besedilom SLOVENKA MARINKA CEMPRES TURK na številko 6767.

Tudi sicer v gasilskih organizacijah prevladujejo moški, ki pa imajo različen odnos do žensk.

Marinka je kot prostovoljna gasilka omagala pri številnih intervencijah, tudi pri zadnjih katastrofalnih poplavih. Tri mandate je bila podpredsednica Gasilske zveze Slovenije (GZS), zadnjih 17 let vodi Gasilsko zvezo Logatec in Svet članic GZS. V GZS so prepričani, da se je zaradi njene zavzetosti vloga žensk v gasilstvu močno okrepila; med 133 tisoč člani je 30 tisoč žensk. Za velik prispevek pri razvoju gasilstva je prejela tudi najvišje priznanje GZS, nagrado Matevža Haceta.

Petra Trček

In hladilnik prejme ...

Septembra in oktobra je bila občina Logatec v znamenju zbiranja odpadne električne in elektronske opreme (OEEO). Akcija Aparat ni za kosovni odpad, ki jo je podprlo Komunalno podjetje Logatec v sodelovanju z družbo Zeos, nosilko prve nacionalne in neprofitne skupne sheme ravnanja z OEEO v Sloveniji, ter Občino Logatec, je postregla z izjemnim odzivom logaških občanov. V zbirnem centru na Ostrem vrhu se je v dobrem mesecu dni nabralo skoraj osem ton tovrstnih odpadkov. Na sklepnem dogodku je tedanji župan občine Logatec Janez Nagode izžrebal nagrajenko, ki je za svoje sodelovanje v akciji prejela hladilnik, ki ga je podarila družba Zeos.

Z akcijo, v kateri je sodelovalo skoraj 150 občanov, so organizatorji dosegli namen. Prebivalcem logaške občine so predstavili aktivnost ločenega zbiranja OEEO med katero sodijo televizorji, pralni in po-

mivalni stroji, hladilniki itn. Eden izmed glavnih ciljev akcije je bil spodbuditi ljudi k odgovornemu načinu ravnanja s tako odsluženo opremo. Večino aparatov vsak dan uporabljamo v gospodinjstvih, le malokdo pa se zaveda, kako nevarni so lahko za okolje, če jih neprimerno odložimo. Električna in elektronska oprema namreč vsebuje nemalo sestavin, ki jih uvrščamo med nevarne, zato jo moramo, ko odsluži svojo življenjsko dobo, pravilno odložiti in obdelati.

Komunalno podjetje Logatec je s podporo logaške občine s pristopom k akciji sledilo zgledu 15 slovenskih občin, kjer se je ta način ozaveščanja ljudi pokazal kot primer dobre prakse. Občani so med 13. septembrom in 16. oktobrom v zbirni center v Logatcu oddali kar 7.960 kilogramov OEEO, to je prek 0,60 kilograma na prebivalca. Za primerjavo pogledjmo rezultate akcij v nekaterih okoliških obči-

nah. V Cerknici, Loški dolini in Blokah, kjer imajo skupnega izvajalca javne službe ravnanja z odpadki, so zbrali nekaj več kot 10 ton odpadkov, kar je 0,6 kilograma, za odtenek boljši so bili pri zbiranju prebivalci Postojne in Pivke, ki so zbrali 17 ton odpadkov, oziroma 0,81 kilograma na občana. Cilj evropske in slovenske zakonodaje pa je, da bi njeni prebivalci letno zbrali vsaj 4 kilograme OEEO.

Kot dober partner za sodelovanje se je izkazala družba Zeos, ki je od leta 2005 nacionalna ter neprofitna organizacija za ravnanje z OEEO. Sestavljajo jo zavezanci za ravnanje s tako odpadno opremo: proizvajalci, pridobitelji in uvozniki. Družba je ob zaključku akcije podarila nagrado, nov hladilnik. Izmed nagradnih kuponov, ki so jih izpolnili udeleženci akcije, je tedanji župan Janez Nagode konec oktobra v Upravnem centru Logatec izžrebal Špelo Blažič.

Romana Hribar, občinska uprava

Za izboljšanje razvojnih možnosti podeželja

V okviru LAS Po poteh dediščine od Idrijce do Kolpe so tudi v Logatcu zaključili s projektom Sadovnjak, travnik in vrt naj bo z znanjem podprt – Oktobra so razstavili stare in novejšje sorte jabolk

V nacionalnem strateškem načrtu razvoja podeželja je 4. prednostna os (Leader) namenjena krepitvi lokalnih razvojnih pobud po načelih in z uporabo pristopa Leader. Izvajajo se aktivnosti, ki so namenjene animaciji podeželskih prebivalcev, povezovanju v razvojna partnerstva, sodelovanju in pripravi ter realizaciji lokalnih razvojnih strategij. V ta namen so ustanovljene lokalne akcijske skupine (LAS).

Temeljni dokument izvajanja programa Leader na posameznem območju je lokalna razvojna strategija, ki temelji na lokalnih razvojnih potencialih, izraženih potrebah in definiranih problemih. Nastaja po principu od spodaj navzgor. Odraditi in uresničiti se mora v konkretnih projektih, ki jih je mogoče izvesti. Ti projekti se izvajajo po načelih Leader s pomočjo javnih in zasebnih finančnih virov. Posamezen projekt se lahko izvaja tudi na več območjih ali na mednarodni ravni. Podpora iz tega ukrepa je namenjena izvajanju prednostnih projektov, opredeljenih v lokalni razvojni strategiji, predvsem tistih, ki se ne morejo izvajati prek ukrepov ostalih treh osi in pripomorejo k razvoju celotnega območja.

Znanje je zelo pomembno

Občina Logatec je vključena v LAS Po poteh dediščine od Idrijce do Kolpe. Ta vključuje 11 občin, kar pomeni območje,

Program Leader

Program Leader pomeni izboljšanje razvojnih možnosti podeželja, izkoriščanja lokalnih virov in aktivne vloge lokalnega prebivalstva. Osnovni cilj pristopa Leader je izgradnja lokalnih zmogljivosti, izboljšanje zaposlenosti, diverzifikacija dejavnosti na podeželju, spodbujanje lokalnega endogenega razvoja, izboljšanje upravljanja na podeželskih območjih in širjenje inovativnosti. Pristop Leader je namenjen vsem zainteresiranim prebivalcem podeželja, ki želijo poiskati in razviti lokalne pobude za razvoj svojega območja in sodelovati pri njihovi izvedbi. To so tako predstavniki javnih in zasebnih institucij na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni kot tudi vsi ostali zainteresirani člani podeželske skupnosti.

veliko 1.812 kvadratnih kilometrov, na katerem živi okoli 65 tisoč ljudi. Osnovni cilji tega območja so ureditev prostora za kakovostno življenjsko in delovno okolje, razvoj naravnih, kulturnih in človeških potencialov za višjo dodano vrednost ter doseganje večje prepoznavnosti območja. Kmetijsko gozdarski zavod Ljubljana je za njihovo izvajanje prijavil dva projekta.

Prvega, z naslovom Sadovnjak, trav-

nik in vrt naj bo z znanjem podprt, smo ravnokar zaključili. Prioritetni nalogi sta bili vzdrževanje kulturne krajine, ohranitev kulturne dediščine in domače obrti ter ohranjanje biotske raznovrstnosti. Ciljne skupine, s katerimi smo delali, so bili lastniki sadovnjakov, travnikov in vrtov, šolska mladina, oskrbovanci v domovih za ostarele in drugi prebivalci na območju LAS-a. Glavni cilji tega projekta so bili:

- s pravilno oskrbo in gnojenjem ohraniti cvetoče travnike, vključno z ohranitvijo zdravilnih rastlin na travnikih,
- ohraniti visokodebelne kmečke sadovnjake in zelenjavne vrtove s pestro in biotsko raznoliko floro,
- informirati in ozaveščati potrošnike o pomenu doma pridelanega sadja in zelenjave ter uporabi zdravilnih rastlin.

Razstava starih in novejših sort jabolk

Drugi projekt Kmetijsko gozdarskega zavoda Ljubljana smo začeli izvajati prejšnji mesec. Opredelili smo nekaj glavnih dejavnosti. Zasnovo, postavili in predstavili bomo sadjarske tematske poti. V zloženki in s promocijskimi tablami bomo predstavili tudi kmetije, ki želijo tržiti sadje in izdelke iz sadja iz visokodebelnih travniških sadovnjakov. Nadaljevali bomo z vrtnarskim krožkom na treh kočevskih osnovnih šolah. Novembra bo v Ribnici ocenjevanje domačih sadnih sokov. Imeli bomo dva naravoslovna dneva v OŠ Velike Lašče. V domovih za ostarele bomo pripravili predavanje in degustacijo čajev iz zdravilnih rastlin.

Ena od dejavnosti je tudi razstava starih in nekaterih novejših sort jabolk, ki je bila prvič postavljena na ogled v septembru v Kočevju, nato se je selila v Cerknico in Velike Lašče, v dnevi od 14. do 16. oktobra pa je bila na ogled v predverju športske dvorane v Logatcu. Odprtje razstave sta s prikazom starih plesov popestrila Otroška folklorna skupina Drevored OŠ 8 talcev in Društvo kmečkih in podeželskih žena Logatec z domačimi dobrotami.

Odprtje razstave starih in nekaterih novejših sort jabolk so popestrili dolnjelogaški učenci. (foto: Mojca Vavken)

Mojca Vavken,
koordinatorka Leader programov
na Kmetijsko gozdarskem
zavodu Ljubljana

Od Miklavža do treh kraljev

Veseli in radostni december se začne z miklavževim in se skrivnostno prebija skoz adventni čas do božiča in vse do silvestrovega

V krščanskem svetu je sv. Miklavž, ki goduje 6. decembra, najbolj priljubljen zimski svetnik, saj po svetu že od 13. stoletja, pri nas od začetka 19., obdaruje otroke, največkrat ponoči, skrito njihovim očem. Na miklavževo – pravzaprav se čarobnost miklavževanja razživlja na predvečer sv. Miklavža –, je med otroki že vse od davnine v skrivnostno velikem in neučakanem pričakovanju lepega, v pričakovanju Miklavževih daril. A so bila nekdanja miklavževanja drugačna od današnjih po navadah, šegah in običajih, celo po pričakovanjih.

Na Logaškem in tudi drugje so morali biti otroci pridni že dlje pred miklavževim, ker bi sicer utegnil sv. Miklavž namesto darila prinesiti šibo ali palico za izganjanje otroške porednosti, neubogljivosti in podobnih nečednosti. Molitev, ki je spremljala vsakdanje življenje, je ob večerih še na poseben način zagotavljala obdaritev. Pridružilo se ji je tudi pisanje listkov, na katere so otroci zapisovali svoje želje. Po vaških dvoranh se je na Miklavžev predvečer vselej trlo ljudi, še posebej otrok, ki so nestrpnost negotovost preživljali v zavetju svojih staršev. Starejši so uprizorili priložnostni dogodek, ki je s slovesnim koncem napovedal prihod sv. Miklavža s spremstvom dobrih angelov; vražji del

spremistva pa je pripadal zastrašujočim in zlobnim hudobcem-parkeljnom, ki otrokom niso obetali nič dobrega. Po pričevanju Nika Kureta se je v Logatcu Miklavževemu spremstvu pridružil tudi sv. Anton.

Miklavž s parkeljnom

Miklavž je pohvalil pridne in pogrjal poredne otroke, z obljubo, da jih obišče še ponoči, ko bodo sladko spančkali. Bil je v slovesni škofovski opravi, spremljali so ga angeli v snežno belih oblačilih z razprostrtimi perutmi; podoba lepega, osrečujočega. Nasprotje so bili parkeljni v rdečrni opravi z rožički na glavi, z repom in s strašno rožljajočimi verigami, s katerimi so najraje plašili otroke; dekleta pa so radi počrnili z ogljem. Otroke, ki so veljali za bolj nagajive in razposajene, so, skoraj vedno po dogovoru, celo odnesli iz dvorane na oder in jih ob rožljanju in kričanju za nekaj trenutkov spustili v peklenško pododrje. Ustrahovanje je trajalo le toliko, dokler ni Miklavž vzel v bran vseh otrok, parkeljne pa napodil v peklenško temo. Nato so se otroške oči razprle v radost in hvaležnost za darila, ki jih je delil po zmžnostih posameznih družin – socialnemu stanju primerno, bi rekli danes. Kar pa so otroci kljub svoji zasanjanosti opazili s sitnimi vprašanji: »Zakaj temu več kot meni?« Skoraj vedno je bilo pri roki poja-

snilo: »Je bil že bolj priden!«

»Nisi bil dovolj priden«

Doma so otroci ob molitvi nastavljali peharje na mizo v hiši, in sicer vsak na mesto, kjer je ponavadi jedel. V peharju je ležalo sporočilo z otrokovo željo. Največkrat so pri pisanju sodelovali starši, ki so otrokova pričakovanja tako usmerjali k možnostim, ki jih je imel Miklavž na poti do njihovih peharjev. Vera v svetega Miklavža je bila namreč tako živa, tudi zaradi večernega prihoda v dvorano, da otrok zlepa ni odkril pravega prinašalca darila. Potem ko so nastavili peharje, je utihnila molitev in po pozdravu: Lahko noč! sploh sleherna beseda.

Zjutraj ni bilo treba nikogar prebujati in ga poditi iz postelje; radovedna neučakanost je opravila svoje. V peharju so bila darila, po večini skromna, glede na zmžnost hiše, največkrat nekaj lešnikov, orehov, jabolk, krhljev, suhih fig, rožičev, tu pa tam kaka sladkarija, lahko tudi doma spletene nogavice, kapa, zvezek, svinčnik, doma izdelana igrača. Miklavž ni smel obiti nobenega otroka in v najbolj revnih družinah, če nič drugega, jih je pričakala le pest suhih drobnic, divjih hrušk. Čez pehar je bila nemalokrat položena šiba, ki naj bi otroka opozarjala na pridnost. Vese-lja in radosti brez konca in kraja! Če pa, in pogosto je bilo, da se v peharju niso znašle vse napisane želje, je sledilo kar običajno pojasnilo: »Pač nisi bil dovolj priden.«

Miklavževe radosti ostajajo še vse v naše dni. Ni jih odplaknila nobena negotnost, nobena vojna, še dedek Mraz, ki se je s silno čredo jelenov, vpreženih v mogočne sani, pripeljal iz ruske tajge, mu ni mogel do živega.

V pričakovanju božiča

Poimenovanje advent izhaja iz latinskega ad ventus, kar pomeni prihod, bližanje. Adventni čas kot obdobje spokornosti in miru v pričakovanju Kristusovega prihoda, božiča, je določil papež Gregor I. in zajema štiri decembrske tedne. Začenja se z nedeljo, najbližjo 30. novembru. Štiri adventne nedelje naj bi spominjale na štiri tisočletja od Adama in Eve do Kristusa, ko je človeštvo čakalo na Mesijo, Odrešenika. Adventni čas je porodil prenekatero ljudske šege in navade, tudi na Logaškem.

Advent so spremljale zornice, polno obiskane zgodnje jutranje maše ob šestih,

Zložljive jaslice iz lepenke je naša sogovornica Pavla Sartori prejela jeseni 1944 kot poročno darilo od svojega moža. (foto: David Kunc)

z zborovskim petjem ob spremljavi orgel. Zaukazana je bila spokornost, ki je velevala post ob petkih in odrekanje zabavam, plesom, sploh veseljačenju; celo porok ni bilo. Toliko bolj pa se je molilo, še posebej ob večerih. K spokornosti je sodila tudi spoved kot poglobljena duhovna priprava na božično praznovanje, ki se je začelo s svetim večerom in polnočnico.

Adventni čas je postregel tudi z družinskimi prazniki, kolinami. Na sv. Barbaro, 4. decembra, so gospodinje ali starejši otroci v posodice posejali pšenico, da je v toplih domovih prav kmalu vzknila in ozelenela za okras jaslic, medtem ko vse do časa po drugi svetovni vojni niso poznali adventnih venčkov s štirimi svečkami, ki se prižigajo vsako adventno nedeljo.

V adventnem času se je pospravljalo po stanovanjih, gospodarskih poslopih in okolici. V dneh pred božičnimi prazniki so v krušni peči zakurili obilen grčav čok, imenovan tudi zglavnik (zglav'nk); ta je moral goreti in tleti vse do svetih treh kraljev. V jutrih je gospodinja naložila k tlečemu zglavniku nekaj tresk ali butarico

(f'šk) in nekaj drv, da so zagorela za kuho ali peko. Toplota, ki jo je vzdrževal tleči zglavnik, je ogrevala bivalne prostore, v katerih so se vrstila praznična in obredno-molitvena dogajanja.

Vznemirljive priprave na jaslice

Priprava na jaslice je bila skrbna in vznemirljiva in veliko veselje ne le otrok, pač pa vseh v družini. Pravočasno, še pred snegom, so otroci nabrali mah in ga pripravili za jaslice, ki so morale biti postavljene najpozneje do tretje popoldanske ure na sveti večer. Skromne jaslice, sprva izoblikovane iz lepenke ali papirja (figurice iz mavca ali gline so se pojavile šele po drugi svetovni vojni), so pripravljali v tako imenovanem bohkovem kotu, na kotni polici nad mizo v hiši, prostoru s krušno pečjo, okrog katere se je odvijalo življenje družine. Gospodinja je popoldne pred svetim večerom pripravila obredni kruh poprtnjak (podprtnjak, poprtn'k), hlebec boljšega kruha, tudi s pletenimi okraski, pokrila ga je s svečanim prtčjem, navadno okrašenim z izvezenim IHS. K poprtnjaku so razpostavili rožni venec, razpelce (bohka) in žegnano vodo z oljčno vejico, blagoslovljeno na zadnjo cvetno nedeljo, ponekod pa še druge svete podobe.

Ob večernem zvonjenju avemarije je družina šla krog vogla, kot se reče. Gospodar je v sprevodu nosil lektir'ncu (svetilko s svečo) in kadilo (za pripravo kadila so na žerjavico nalomili drobce vejic iz butaric, ki so bile blagoslovljene na cvetno nedeljo), s katerim se je pokadilo vse prostore. Bral je rožnkranc (rožni venec), gospodinja je z žegnano vodo pokropila vse prostore in živino, otroci pa so nosili bohkarazpelce in druge svete podobe. V »hiši« so nadaljevali z molitvijo vseh treh delov rožnega venca. Nekoliko prilagojenemu obredu so ponekod na Logaškem, zlasti po vaseh, zvesti še danes.

Poprtnjak, obredno opremljen, so postavljali na mizo še na predvečer novega leta in na predvečer svetih treh kraljev, ko so prav tako šli krog vogla. Počakal je

do svetega večera pred tremi kralji, nato pa ga je gospodar, potem ko so šli krog vogla, razrezal. Vsakdo v družini je prejel košček; nekaj ga je bila deležna tudi živina. Pojesti ga je bilo treba do zadnje drobtinice. Starejši so otrokom napovedovali, da bodo čez leto zrasli toliko, kolikoršen je bil košček, ki so ga prejeli. Ponekod so kosce poprtnjaka ponujali tudi obiskovalcem. Zato se je med ljudmi porodila pregovorna domislica: Kolikor poješ poprtnjakov, za toliko veljaš junakov. Na Medvedjem Brdu in še kje so za poprtnjak pripravili tri hlebčke belega kruha, potico in črn hlebec, črni je bil namenjen živini.

Za božič pa ocvirkovka

Na sveti večer pred božičem, ki je do večerne avemarije veljal za postni dan, je gospodinja spekla špehovko-ocvirkovko, jo položila na krušno peč in jo pokrila s prazničnim prtom. Tam je počakala, dokler se ni družina vrnila od polnočnice. Spotoma od polnočnice so v hribovskih krajih občudovali vaške fante, ki so pripravili obrabljeno kolo z voza, ga natlačili s slamo ter ga gorečega zakotalili v globel. Dlje kot se je žareče kolo odkotalilo, uspešnejši je bil podvig, o čemer se je še dolgo govorilo po vasi. Ko so se vrnili od polnočnice, je gospodinja razrezala špehovko vsem domačim v slast. In ko se je družina odpravila spat, je gospodar ugasil svetilko, ki je dajala svetlobo na kapur (petrolej).

Veljala je tudi adventna vremenska prerokba: Kakršen je advent, takšen bo post.

Marcel Štefančič

Viri

Niko Kuret, Praznično leto Slovencev, Ljubljana 1989

Pavel Mihevc, Logaške iveri, Logatec 2010

Franc Mihevc, Spomini logaškega vedeža, rokopis, 1938

Slovenski etnološki leksikon, Ljubljana 2004

Ustno izročilo: Pavla Sartori (1919), Pucova Mici (1921) in Karol Šinkovec (1928)

Izročilo prednikov so oči modrosti

Pred kratkim mi je v roke prišla drobna knjižica z naslovom Izročilo prednikov so oči modrosti. Učenci podružnične šole v Lazah so letos pod vodstvom mentorice Karmen Osredkar in somentoric raziskovali izročilo svojih prednikov. Svoje mame, očete, babice in dedke so spraševali po različnih dogodkih iz preteklosti, šegah, vražah, receptih, anekdotah. Najbolj se mi je v spomin vtisnil prispevek učenke Laure Kobal.

V dogodku, ki ga je opisala, spoznamo vso ljudsko modrost in ironijo, ki ni usahnila niti v ekonomsko hudih in politično trdih povojnih časih (podobno kot v Partljičevi drami in kasnejšem filmu Moj ata socialistični kulak). Lauri je za dogodek povedala mama. Naslov je Pot v šolo: »Po drugi svetovni vojni smo hodili v šolo. Bilo je prav kmalu po vojni. Ob poti v šolo je bil kanal, v katerem je ležala mrtva kura. Zraven je imela listek z napisom: Jaz nisem kriva, da nisem živa, kriv je tisti, ki je pobral vse žito in petletni plan, ki je zahteval od mene pet jajc na dan. Uboga kura!«

Gvido Komar

Spoštovane volilke in spoštovani volilci!

Najprej bi se rad zahvalil vsem tistim, ki ste mi na volitvah za župana občine Logatec namenili svoj glas. Upam, da nad doseženim rezultatom niste razočarani. Sam nisem. Po skoraj štirinajst letih županovanja in vodenja občine Logatec se nekoliko utrujen, a ponosen umikam iz politike in z veseljem predajam vodenje občine ter skrb za razvoj, zagotavljanje potrebnih prostorov v vrtcih in osnovnih šolah ter ohranjanje lepe narave in okolja svojemu nasledniku. Želim mu veliko uspeha in predvsem vaše podpore in razumevanja, ki jo bo potreboval v teh, vsak dan težjih časih.

Rad bi se zahvalil tudi vsem prijateljem in znancem, ki ste mi in mi še nudite tehnično, organizacijsko in moralno podporo, me podpirate in verjamete v moj program, moje delo in zagnanost. Vsem se prav lepo zahvaljujem.

Janez NAGODE

Naročnik: Janez Nagode, Tržaška 154 a, Logatec.

Za pridne suho sadje, za poredne pa šiba

Starejši Rovtarji se še spominjajo, kako so nekoč doživljali praznike

Adventni čas je od nekdaj veljal za obdobje, ko so se ljudje pripravljali na najlepši praznik v letu, božič. Na osnovni šoli v Rovtah smo pred skoraj 13 leti zelo podrobno raziskali navade in običaje v decembrskem času. S poizvedovanjem med starejšimi ljudmi smo dobili precej informacij o praznovanju v preteklosti.

Adventni čas je imel včasih velik pomen. Tedaj se ni hitelo, ampak so ljudje v spokojnosti in miru pričakovali veliki dan. Danes je povsem drugače, saj ob hitenju, nakupovalni mrzlici in skomercializirani družbi pozabljammo na mir in na to, da bi si morali vzeti čas za bližnje.

Prihod svetega Miklavža je pomenil radost predvsem za otroke. Dopoldne, ko so bili v šoli, so gospodinje iz testa napekle parklje in piške in jih skrile. Zvečer so okrog hiš strašili hudički z verigami, burklami in podobnim orodjem. Tako so otrokom nagnali strah v kosti, v opozorilo njihovi neubogljivosti in porednosti. Na predvečer svetega Miklavža je ta hodil po hišah, otroci pa so ga čakali na peči in molili. Z njim so hodili tudi hudički. Otroci

so šli ta večer še posebej zgodaj spat in so vstali že kmalu po polnoči. Pred spanjem so nastavili peharje, v katere so dali listek z napisanimi željami, ki so bile ponavadi bolj skromne. Zgodaj zjutraj ali že ponoči, ko so vstali, so najprej pogledali darila. V peharju so se običajno znašli suho sadje, parklji in piške, ki so jih napekle gospodinje, kaka pletena kapa ali nogavice, vmes je bila včasih tudi preprosta igrača. Poredni otroci so poleg tega dobili še šibo. Vsak je darilo od svetega Miklavža dobil le doma, medtem ko jih danes dobijo tudi pri ostalih sorodnikih.

Decembrski čas do božiča pa postreže še z nekaterimi pomembnimi prazniki, ki so jih včasih veliko bolj praznovali. Ko so učenci delali anketo med starejšimi Rovtarji, so prišli do zanimivih podatkov. V adventnem času se je veliko hodilo k maši, k zornicam, največ ob petkih. Adventne venčke so delali že pred 2. svetovno vojno in med njo, po vojni pa nič več. Prehrana je bila skromna, še posebej ob petkih, ko je bil na mizi krompir z oljem. Meso je bilo na jedilniku zelo redko, ali pa ga sploh ni bilo. Strogo so bile prepovedane vse zabave, plesi in proke. Fantje se niso hodili

ženit, tudi oblačila so bila v tem času revnejša.

Ob godu svete Barbare, 4. decembra, so šli k sveti maši in molili za srečno zadnjo uro. 13. decembra, na god svete Lucije, niso smeli šivati, saj je ta svetnica zavetnica proti boleznim oči. Na dan Marijinega brezmadežna spočetja, 8. decembra, so imeli proslavo in mašo. Nekateri so dali v vazo češnjevo vejico in posejali božično žito za jaslice.

Adventni čas je minil v znamenju priprav na božič. Moški so poiskali smrečico in jo zaznamovali, da so jo na sveti večer posekali in postavili, nabrali so mah in ga dali sušit, urejali so hlev in okolico hiše. Ženske so se posvetile predvsem peki in pospravljanju. Stanovanje je moralo biti kar se da čisto, zavese oprane, pod pa poriban. Pri teh opravilih so vedno sodelovali tudi otroci. Izdelovali so figurice in pomagali pri peki piškotov. V Žibršah so devet dni pred božičem nosili Marijo od hiše do hiše, kar počnejo še danes. Ob tem pejejo in molijo. Marija je ovenčana, ob njej pa nosijo sveče.

Metka Bogataj

Prazniki bodo spet pestri

Jesenski čas ne prinaša le vedno bolj mrzlih dni, temveč tudi številne dogodke, proti decembru vedno bolj praznično in razposajeno obarvane. V petek, 26. novembra, se bo na trgu pred doljnjelogaško cerkvijo Sv. Nikolaja ob 13. uri začel Miklavžev sejem. Na sejmu, na katerem se bodo predstavili logaški vrtci, osnovne šole in umetniška društva, si bomo lahko med drugim ogledali izdelke, ki so jih na delavnicah izdelali otroci iz skupine Nazaret. Umetnine bodo tudi naprodaj; izbirali bomo med adventnimi venčki, raznolikimi okraski in jaslicami pa tudi idej za praznična darila ne bo manjkalo.

Že tradicionalno bodo otroci prvega decembrskega dobrega moža, Miklavža, pričakali na številnih miklavževanjih, skupina Nazaret pa pripravlja tradicionalno gledališko predstavo Miklavžev večer. Skupino v decembru čakajo tudi gostovanja po drugih krajih.

V Knjižnici Logatec se je na pobudo staršev predšolskih otrok novembra začel projekt Bralna značka. Gre za spodbujanje branja pri najmlajših, ki poteka tako, da otroci izberejo pet knjižic, jih skupaj s starši preberejo in narišejo svoje vtise. Maja, ko se bo program zaključil, bodo otroci nagrajeni s prostim vstopom na otroško rajanje, kjer bodo lahko v živo spoznali mladinskega pisatelja. Knjižnica Logatec poleg bralne značke in rednih ur pravljic, ki so vsak teden v Logatcu ter podružnicah v Rovtah, Hotedrščici in na Vrhu Svetih Treh Kraljev, v novembru in decembru organizira lutkovne predstave profesionalnega gledališča Fru-fru: 14. decembra bo v Rovtah predstava Kroki pra-

Otroci na lanskem Miklavževem sejmu. (foto: arhiv JSKD Logatec)

znuje in 23. decembra, tik pred božičem, predstava Trije pujski v Narodnem domu v Logatcu.

Z vsemi prireditvami organizatorji skrbijo, da se otroci in mladi spoznavajo s praznično tradicijo, da bodo lahko, ko odrastejo, nadaljevali z razvijanjem bogate tradicije in kulturne dejavnosti v Logatcu in okoliških krajih.

Anita Ilić

Miro Cerar na ogledu kipov Franca Godine

Že nekaj časa obiskovalci v Knjižnici Logatec občudujejo Z umetnine logaškega kiparja Franca Godine. 23. oktobra si jih je ogledal tudi legendarni olimpijonek, najuspešnejši slovenski telovadec (nekoč tudi jugoslovanski) športnik Miro Cerar. Godino, Cerarja in likovno kritičarko Anamarijo Stibilj Šajn ter njihove prijatelje in sorodnike je sprejela direktorica knjižnice Bibijana Mihevc. Razstavo so si ogledali pod strokovnim vodstvom Stibilj Šajnovce. Ob prijetnem kramljanju so nazdravili v čast 71. rojstnega dne Cerarja, Godina pa mu je podaril svojo skulpturo konja in s tem simbolično spomnil, da je bil Cerar v odboju od 1958–1970 kralj telovadnega konja z ročaji. Takrat je bil v športnem svetu znan toliko kot Tito v političnem. Imenovali so ga tudi zlati konjenik in celo bog konja. V svoji bogati karieri je med drugim osvojil dva naslova olimpijskega prvaka, štiri naslove svetovnega ter deset evropskega prvaka in nastopil na treh olimpijskih igrah. Izjemno kariero je leta 1970 na domačih tleh končal z naslovom svetovnega prvaka. Poleg športnih dosežkov gre izpostaviti tudi njegove pomembnejše aktivnosti v času samostojne Slovenije. Po koncu kariere je bil aktiven športni delavec, eden izmed ustanoviteljev Olimpijskega komiteja Slovenije, Slovenske olimpijske akademije in ambasador Slovenije za šport, toleranco in fair play. Je nosilec visokih odlikovanj, kot so olimpijski red, najvišje državno priznanje v nekdanji Jugoslaviji Avnoj in Bloudkova nagrada. V razgovoru z njim sta se svojih športnih poti spominjala tudi nekdanja telovadca Franc

Olimpijonek Miro Cerar na razstavi skulptur Franca Godine. (foto: arhiv knjižnice Logatec)

Godina in Bogdan Comino. Zanimivo, da so se šport, kultura ter umetnost srečali na mestu, kjer so včasih logaški sokoli trenirali duha in telo.

Gvido Komar

Obsežna gasilska vaja v Žibršah

Gasilci prostovoljnih gasilskih društev naše občine so 30. oktobra imeli vajo v reševanju in gašenju na žagarskem obratu Ceno, ki stoji ob domačiji Gantarjevih (po domače pr' Mihevc') v Žibršah. Pripravljena je bila kot povsem mogoča delovna nesreča z več ranjenimi, sledil je tudi požar z veliko nevarnostjo širitve na ostale objekte. Dodatno težavo je predstavljala tema, ki je nastopila takoj po vzniku požara.

Ko je bilo na številko 112 oddano sporočilo, so se aktivirale vse enote društev v občini; odziv je bil pričakovano dober in hiter. Vodja vaje Matjaž Nagode je prispele enote takoj usmeril k reševanju in gašenju, saj je bilo gasilcev dovolj za sočasno delovanje.

Posebno pozornost so namenili prvi pomoči ponesrečenecem in reševanju prek nevarno porušeni hlovdov. Kot je po vaji povedal gasilec in reševalec Lado Korenč, ljudje od gasilcev pričakuje vedno več usposobljenosti tudi pri pomoči ponesrečenecem, saj je ob neugodnem spletu prometnih okoliščin na avtocesti realno pričakovati zapoznel prihod medicinskih enot. Tako mora nekaj gasilcev ves čas bdeti nad stanjem vitalnih funkcij ponesrečenecem in ustrezno pomagati, ne glede na razvoj požara. Medtem so ostali gasilci ukrotili požar. Med izurjene starejše so se vključili mlajši, da se je prenašalo znanje in krepila uspo-

sobljenost. Na preizkušnji je bila tudi tehnična oprema in prav domačim gasilcem, ki so bili zadolženi za oskrbo z vodo, je tega večera dokončno odpovedala motorna črpalka, a to ni vplivalo na vajo.

Na vaji je sodelovalo prek 90 gasilcev z 12 vozili, nekaj si jih je vajo le ogledalo. Za analize sta vajo z beležnico v rokah spremljala predsednica GZ Logatec Marinka Cempre Turk in Marko Cempre iz PGD Dolenji Logatec, prisotna pa sta bila tudi poveljnik GZ Logatec Anton Artač kot snovalec in ocenjevalec vaje ter regijski poveljnik Vinko Keršmanec, ki je pohvalil sodelujoče in se še posebno zahvalil vsem, ki so pomagali reševati ljudi in imetje ob jesenskih poplavih. »Da b', bog dej, nikol' ne šlo za-res,« je med ogledom večkrat poudaril gospodar Franci, domači pa so s svojim gostoljubjem ob koncu gasilcem sporočali, da so dobrodošli, tudi ko gre le za vajo.

Branko Rupnik

Požar v mizarski delavnici

V noči na 14. oktober je zagorelo v delavnici Roberta Bečaja v Blekovi vasi. Malo po četrtni uri, nekaj minut po klicu na pomoč, so prišli gasilci iz Dolenjega in Gorenjega Logatca in začeli gasiti požar, ki se je iz lakirnice hitro širil na ostrešje. Zaradi gostega in strupenega dima je začelo primanjkovati izolirnih dihalnih aparatov, zato so logaški gasilci poklicali še gasilce iz PGD Rovte, Hotedršice, Laz-Jakovica, Verda, Vrhniko in Stare Vrhniko. Obvarovali so stroje v delavnici, stanovanjsko hišo in izpraznili silos.

Brane Pevec

Zahvala

Zahvaljujemo se gasilcem, osebju zdravstvenega doma, obrtnikom, prijateljem, sosedom in sorodnikom, lesarski sekciji za denarno pomoč, obrtno-podjetniški zbornici Logatec in anonimnim darovalcem. Iskrena hvala vsem!

Mizarstvo Bečaj

Praznika potrošniške družbe?

31 oktober je dan reformacije in mednarodni dan varčevanja, v zadnjem času pa je vse bolj znan kot noč čarovnic. Naslednji dan, 1. november, je dan spomina na mrtve, v krščanstvu dan vseh svetih, ki se je v socializmu imenoval dan mrtvih. Za halloween, noč čarovnic, lahko rečemo, da je predvsem praznik trgovcev, pa tudi dan spomina na mrtve se zadnja leta iz praznika, ko naj bi se zbrala družina in se spomnila svojih pokojnih, vse bolj spremnija v tekmovanje v okraševanju grobov.

Leta 1924 so na prvem mednarodnem kongresu hranilnic v Milanu razglasili 31. oktober za dan varčevanja. Ta dan je tudi dan reformacije, saj je 31. oktobra 1517 Martin Luter na vrata cerkve v nemškem Wittenbergu obesil 95 tez o prenovi cerkve. Primož Trubar je 33 let pozneje napisal Katekizem, prvo knjigo v slovenskem jeziku in prvo tiskano knjigo, nato pa še Abecednik. Reformacija je tako Slovincem prinesla knjigo in knjižni jezik, pa tudi prvo omembo pojma Slovenec. Od leta 1992 je 31. oktober dela prosti dan.

S tem 31. oktober še ni končan, tisto noč v Slovenijo prihaja vedno več čarovnic. Iz Amerike smo dobili halloween, iz besedne zveze All Hallows Even ali po naše večer vseh svetih. Praznik izvira iz keltskega običaja Samhain ob praznovanju konca

žetve. Verjeli so, da to noč padejo meje med mrtvimi in živimi. Da bi pregnali zle duhove, so si omissili maske. Sveče so najprej dajali v izrezano repo, nato pa so Američani začeli izrezovati buče. Pogled v izložbe trgovin pred prvim novembrom nam pove, da je to vedno bolj praznik trgovcev.

Kar na žalost drži tudi za 1. november. O smiselnosti premnogih sveč in množice cvetja na grobovih bi kazalo dobro razmisliti, tudi zaradi onesnaževanja okolja. A ni bilo vedno tako. V 4. stoletju so praznovali spomin na vse svete učence, pozneje so se spominjali vseh svetnikov, v 9. stoletju so praznik prestavili na 1. november. V krščanskem svetu je to dan vseh svetih, 2. novembra pa je dan vernih duš oz. vseh rajnih. V praksi je to vlogo prevzel prvi dan v novembru, saj je dela prosti dan. Sveče in cvetje so na ta dan na grobove začeli prinašati šele v 19. stoletju. Po 2. svetovni vojni so praznik preimenovali v dan mrtvih, v Sloveniji pa v dan spomina na mrtve. V socializmu so se začele javne žalne slovesnosti v spomin na padle borce in žrtve 2. svetovne vojne, v šestdesetih letih prejšnjega stoletja pa je 1. november postal dela prost dan. Evangeliki posebnega bogoslužja na ta dan nimajo, pravoslavni se rajnih spominjajo ob drugih dnevih, prav tako muslimani. Običajno pa se tudi pripadniki drugih ver na ta dan spominjajo pokojnih.

Brane Pevec

Učenci osnovne šole 8 talcev so se 22. oktobra z mentoricama in predstavniki borčevskih organizacij napotili v Ljubogojno pri Horjulu, kjer so 23. junija 1942 italijanski okupatorji ustrelili osem logaških rodoljubov, starih od 20 do 30 let. Pri spomeniku, ki ga je pred leti postavila logaška zveza borcev, so učenci v spomin na talce pripravili kulturni program ter položili cvetje in sveče, člani borčevskih organizacij pa lovrorov venec s trobojnico.

Besedilo in foto: France Brus

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč je razglasila Organizacija združenih narodov. Vsako leto na tretjo nedeljo v novembru po svetu organizirajo številne preventivne dejavnosti in dogodke, ki opozarjajo na probleme prometne varnosti, in se poklonijo žrtvam prometnih nesreč. Tudi v Sloveniji bodo letos organizirali preventivne aktivnosti, ki jih koordinira Zavod Varna pot v sodelovanju z občinskimi sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPV) po nekaterih slovenskih mestih in krajih.

Dan spomina na žrtve prometnih nesreč smo letos že četrtoč obležili tudi v Logatcu. 20. novembra smo pri litoželeznem

vodnjaku pred Škrljevo hišo prižgali sveče v spomin na žrtve prometnih nesreč. Aktivnost smo izvedli SPV Občine Logatec, združenje šoferjev in avtomehanikov in Policijska postaja Logatec s podporo občine. Zavod Varna pot je k akciji prižiganja sveč dodal pisanje dobrih želja in sporočil žrtvam prometnih nesreč s sloganom: Dobre želje uresničujemo z dejanji. Trakove z napisanimi željami so izpostavili na osrednji prireditvi na Prešernovem trgu v Ljubljani ter jih objavljali na portalu njihove spletne strani (www.varna-pot.si), kjer jih lahko napišete in objavite tudi vi.

SPV Občine Logatec

Komemoracija v Hotedršici

Pred mrliško vežico v Hotedršici se je na občinski komemoraciji ob dnevu spomina na mrtve 29. oktobra zbrala peščica ljudi, ki so jo v sodelovanju z občino pripravili člani sveta Krajevne skupnosti Hotedršica.

Predsednik KS Franc Nagode in takratni župan Janez Nagode sta spomnila na pomen pogumnih posameznikov, ki so dali svoja življenja za domovino. Po kratkem kulturnem programu so se odpravili za županom in predsednikom KS, ki sta položila vence pri treh spomenikih ter se tako poklonila padlim za svobodo.

Darja Merlak

Breme poplav na ramenih gasilcev

Septembrske poplave počasi postajajo zgodovina, kritične dneve med 17. in 20. septembrom je videl in zabeležil v spomin vsak po svoje. Časnikarji so prve dni o njih veliko pisali, komisije so ocenjevale škodo, vremenoslovci govorili o stoletnih vodah, strokovnjaki preučevali, kako in zakaj se je vse zgodilo. Poplave pa niso in ne bodo tako kmalu pozabili in preboleli prizadeti in tisti, ki so jim pomagali. Rane se celijo, vsi pa upajo, da ne bo ostalo le pri izrečenih besedah in obljubah. Zdaj je nastopil čas za kritične razprave, vprašanja in analize.

Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica je tiste težke dni živelo s svojo vasjo, zato je naša zgodba tudi zgodba vaščanov, še posebej tistih, ki so jih poplave prizadele. Tisti petek so bili močni nalivi, zato smo se gasilci takoj po prihodu iz službe s poveljnikom Civilne zaščite Logatec (CZ) odločili, da bomo neprekinjeno spremljali stanje voda na vseh vodotokih v KS Hotedršica. V soboto se je stanje še slabšalo, voda je stalno naraščala. Popoldne smo sklicali prvo ekipo gasilcev, ki je bila zadolžena za zaščito objektov v vasi in je začela polniti vreče s peskom. Dež je neusmiljeno bičal obraze gasilcev, člane CZ in mlade prostovoljce na terenu. Struga Hotenjke, kjer se zberejo vode iz vzhodnih hribov, se je napolnila do vrha. Zaskrbljeno smo se spraševali, ali bo zadrževalnik v Žejni dolini zdržal visok vodostaj. Beton-ska pregrada je bila pred leti zgrajena, da bi vas ščitila pred poplavami in zadrževala vodo iz obširnih hribov na severni strani. Ta dan smo se bali najhujšega, saj smo vedeli, da z njo ni vse v redu in je niso sanirali, kot so obljubili.

Proti večeru je tesnoba postajala vse večja. Malo pred osmo uro se je zgodilo, počilo je in zadrževalnik se je zrušil. Ogromna količina vode je podivjala proti Hotedršici. Časa ni bilo več, z umikom v stavbe in na višje predele so se reševala le življenja. Sreča v nesreči je bila, da smo gasilci takoj izvedeli za podrtje pregrade in z glasom sirene obvestili vaščane na nevarnost. Sireno so slišali gasilci iz Godoviča, ki so takoj prihiteli pomagat. Na pomoč sta prišli tudi gasilski društvi Vrh Sv. Treh kraljev in Laze-Jakovica, a visoka in deroča voda ni dovolila ukrepanja. Noč je prekrila obup, nemoč in strah. Šele nedeljsko jutro je razkrilo razsežnost nesreče. Čeprav neprespani, smo bili gasilci tisti, ki smo organizirali akcijo reševanja in odpravljanja posledic. Spet pa se je zapletlo, vode je bilo preveč, prelila se je po dolinah

in poplavila še južni del vasi, tam, kjer je nihče ni pričakoval. S pomočjo gasilcev iz Godoviča smo z nasipom iz vreč s peskom ter prekopom lokalne ceste uspešno zaščitili nekaj hiš. Voda je nato našla ponor in se začela umikati. Šele takrat smo se lahko oddahnili in se okrepčali s hrano iz gostilne Turk, ki je hrano dovažala na teren vse kritične dni. Gasilci pa smo spet lahko začeli s prečrpavanjem vode iz zalitih kleti in stanovanj tudi v središču vasi.

V ponedeljek marsikdo ni odšel na delo, nekaterim je odhod preprečila poplavljená cesta proti Logatcu, druge je ustavila gasilska akcija za pomoč prizadetim. Čakalo nas je veliko dela, čiščenje poplavljenih objektov in okolice, javnih površin in prečrpavanje vode iz še vedno zalitih prostorov. Gasilci iz Idrije so pomagali odstranjevati vodo tam, kjer je bila pomešana s kurilnim oljem. To društvo je dalo na razpolago tudi čolne, da se je lahko nakrmila živina, ujeta na otokih sredi poplavljenih pašnikov.

Hotedršica je preživela grozo, utrpela škodo, prizadetih je bilo veliko ljudi. Breme smo nosili gasilci in krajaní, ki so požrtvovalno pomagali. Nemir in utrujenost sta minila, rane se počasi celijo. Ne smemo pa pozabiti na napake in malomarnosti. Še posebej jih ne bi smeli pozabiti tisti, ki so zanje odgovorni. Podrta pregrada je

razkrila, kako nestrokovno je bila zidana, zdaj pa kliče k takojšnjem ukrepanju. Tudi struga Hotenjke je preobremenjena z nanosi in ne more več sprejemati večjih količin vode, oporni zidovi so razmajani. Na čiščenje in vzdrževanje ponorov in požiralnikov se je pozabilo. Kakšno nasilje nad vasjo predstavlja državna cesta Kalce-Idrija, smo lahko videli ob poplavah. Cesta vas razpolovi, njen visok nivo vodo ujame in ji preprečuje nemoten odtok.

Po besedah predsednika PGD Hotedršica Draga Trpina, so prizadeti strpno in potrpežljivo prenašali težo katastrofe. Z zadovoljstvom ugotavlja, da je bilo veliko pohval in zahval za trud in pomoč gasilcev, CZ in sovaščanov. Vedno pa se najde kdo, ki naše delo razvrednoti s kritiko. Moramo poudariti, da gasilci ne štejemo ur v neprespanih nočeh, žuljih, mokrih nogavicah in utrujenosti. Vodenje takih in podobnih intervencij je na trenutke stresno in težavno, saj zahteva hitre odločitve. Delamo prostovoljno in ljubiteljsko, od nas pa se pričakuje dobro pripravljenost in strokovnost. Hvala vsem, ki ste nam v težkih razmerah podali roko, da bi ljudem olajšali stisko in nesrečo. Ob tej priložnosti vabimo vse, ki v sebi čutite klic k nesebični pomoči, da se nam pridružite v dejanjih in ne le v besedah.

Francka Čuk, PGD Hotedršica

Slovenska demokratska stranka
Občinski odbor Logatec
Tržaška cesta 11, 1370 Logatec

Spoštovane volivke, spoštovani volivci

Zahvaljujemo se Vam za glas, ki ste ga na lokalnih volitvah dali Slovenski demokratski stranki in kandidatu za župana g. Bertu Menardu, ki smo ga podpirali.

Z vašim glasom ste izrazili zaupanje v delo naše stranke v občini Logatec. Skupaj z Vami, krajevnimi skupnostmi, svetniki in županom se bomo trudili uresničiti cilje, ki smo si jih zadali za bolj kakovostno življenje v občini Logatec.

V imenu odbora,

Zoran Mojškerc
vodja volilnega štaba

Ladislava Furlan
predsednica OO SDS Logatec

Narocnik: SDS, OO Logatec, Tržaška cesta 11, Logatec

Logaške godbenike cenijo tudi v Nemčiji

Člani Pihalnega orkestra Logatec so od 22. oktobra do 26. oktobra gostovali v Nemčiji. Nastopili so na koncertih v okviru Oktoberfesta v Niedergündau blizu Frankfurta. Na festivalu so nastopili sami in v sodelovanju z gostiteljskim orkestrom ter s prijateljskim francoskim orkestrom iz Le Monastiera.

V petek zjutraj so se godbeniki odpravili na pot izpred svojih vadbenih prostorov ter se srečno pripeljali na cilj v Nemčiji. Po nastanitvi po domovih pri gostiteljih je sledil uradni sprejem. V soboto dopoldne so si ogledali veliko kmetijo, nato pa imeli skupno vajo z nemškim in francoskim orkestrom. Zvečer so se udeležili festivala Oktoberfest, kjer so nastopili tudi člani Golaž godbe. Naslednji dan dopoldne je imel orkester samostojni koncert, s katerim je navdušil nemške poslušalce, popoldne pa so imeli prosto. V ponedeljek je sledila še ena skupna vaja treh orkestrom, zvečer pa koncert združenih orkestrom pod taktirko Marjana Grdadolnika. Izvajali so skladbe francoskega skladatelja Michela Marra. Obiskovalci so koncert

Godbeniki so navdušili Nemce. (foto: David Kunc)

pospremili z bučnim aplavzom. Naslednji dan sta slovenski in francoski orkester odpotovala domov. Prihodnje leto bo Pihalni orkester Logatec gostil tako nemške kot francoske prijatelje. Kot so se odločili, bodo tudi takrat na sporedu skladbe iz repertoarja skladatelja Marra.

Kmalu po prihodu domov pa je godbenike 6. novembra čakal nov koncert, in sicer koncert filmske glasbe iz znanih filmov Vojna zvezd, Jurski park, James Bond 007 in drugih, ki so ga odigrali v Cankar-

jevem domu na Vrhniki. S koncertom so člani pihalnega orkestra sicer navdušili že junija v Grajskem parku v Logatcu. Na Vrhniki so zaigrali podoben repertoar, filmske projekcije je predvajal Jure Galičič. Kot solistka pri skladbi iz filma Misijon je nastopila odlična oboistka Živa Loštrek, pri skladbi Ne čakaj na maj pa obojavna mlada sopranistka Ana Skvarča. Glede na uspešne nastope godbeniki upajo na še kakšno ponovitev koncerta filmske glasbe.

David Kunc

Spogledovanje besed s podobami

Zanimive območne slikarske razstave na temo Med besedo in podobo, ki je umetniško besedo povezala z bogato slikarsko upodobitvijo, se je v Cankarjevem domu na Vrhniki udeležilo 23 slikarjev z Vrhnike, iz Borovnice, Loga-Dragomera in Logatca. Iz Logatca jih je razstavljalo devet: Franc Musec, Matej Pečenik, Tanja-Pina Škufca, Matevž Škufca, Vid Sark, Janez Ovsec, Adriano Janežič, Jože Matjašec in Mihaela Žakelj. Organizacija je bila v rokah območnih izpostav javnega sklada za kulturne dejavnosti iz Logatca in z Vrhnike ter tamkajšnjega Zavoda Ivana Cankarja.

Predstavitvena beseda na otvoritvi razstave 19. oktobra je pripadla umetnostni zgodovinki in ocenjevalki likovnih del Anamariji Stibilj Šajn. Po njenem mnenju so razstavljena dela, ki so jih vzpodbudila besedila, dosegla zavudljivo umetniško raven in težko je bilo izbrati tista, ki so jih 16. novembra razstavili na regijski razstavi v Logatcu. Na Vrhniki so čestitke veljale vsem likovnikom, ki so umetniška besedila vizualizirali vsak na svoj na-

čin, skozi svoje občutenje, skozi svojo umetniško optiko. Besedna izpoved se je za hip srečala s podobo, nakar sta umetniški stvaritvi vsaka zase nadaljevali svojo pot in svoje poslanstvo. Likovna prizadevanja so se dvignila nad ilustracijo in sledila izpovedim v barvnih kompozicijah, konvencionalnih in manj konvencionalnih. Razstavljalci so se razkazali v bogastvu heterogenosti glede na tehnike, stile, kolorita ... Značilne so tudi posamične identitete, ki so ohranile in izgradile svojski likovni nagovor. »Tako so se izkazale besedne predloge s posebno zgovornostjo likovnega izraza direktno, jasno pa tudi nekoliko odete v tančico skrivnosti, a zato še s toliko bolj glasnim sporočilom,« je sklenila svojo slikovito predstavitevno pripoved Stibilj Šajnova.

V sklepnem delu otvoritvene slovesnosti, ki jo je glasbeno dopadljivo uokviril godalni trio vrhniške glasbene šole s Händlovo Arijo in škotsko narodno, je organizator podelil priznanja vsem 23 razstavljalcem.

Marcel Štefančič

Nasprotja v Lazah

Člani turističnega društva Lanski vrh so domačina, slikarja Toneta Tajipa Hasanija prepričali, da je svoje slike 22. oktobra postavil na ogled v vaškem muzeju in galeriji v Lazah. Na razstavi z naslovom Nasprotja je bilo že na prvi pogled opaziti raznolikost motivov, od Titove slike do Marije z Jezusom, od črnega Čarlija do beline ženskega akta, kmečki voz pa se je spogledoval z najmodernejšo limuzino. Hasani še vedno najraje ustvarja s svinčnikom. »Kdor ne zna risati, ne more slikati,« je ena njegovih misli. »V ži-

vljenju me privlačijo različne stvari, zakaj ne bi bile različne tudi moje slike.« Razstavo je z besedami pospremila Vanda Lavrič, za vzdušje domačnosti pa so poskrbeli člani okteta Pa kol'k'r tol'k'. Hasanijeve slike so medtem že pospravili, a si lahko kljub temu ogledate muzej, v katerem je veliko predmetov, ki so jih uporabljali predniki. Prej pokličite Natašo Prestor na 031 380 398.

Besedilo in foto: Brane Pevec

Od besed k besedam

Janez Petkovšek-Janežev je izdal zanimivo zbirko narečnogovornih posebnosti svojih Rovt

Z naslovom *Dober dan, besede – starke Janez Petkovšek naravnost nagovori besede kot onemogle starke, ki jim je treba podati roko, da obstanejo za naš čas in čas prihodnjih rodov. Knjigo je izdal letos v samozaložbi.*

Uvodoma avtor izpove domoljubno posvetilo svojim Rovtam ali kot pravi: »... deželici svoj'ga narečja, prijaznih ljudi ... in lepih domov.« Nadaljnje strani namenajo nekaj besed predstavitvi avtorja, ki sta ga po osnovni šoli izučevala kmetstvo življenje in delo. In prav z delom se je dokopal do inovatorstva, ki ga je na Radgonskem sejmu nagradilo z zlato plaketo. Stara domačija Petkovškovih, po domače Janeževih, je dajala streho tudi sedežu prve občine v Rovtah, o čemer še vedno pričajo posebej okovana vrata in zavarovana okna v nadstropju, ohranjen je tudi značilen predalnik za akte-dokumente. O veljavnosti in razsežnosti rodbine Janež pa govori komaj pregledno rodbinsko drevo šestih lastninskih rodov z 897 osebami, ki jih je v rodovnik zbral in povezal Tone Kos

Janez Petkovšek. (foto: osebni arhiv)

iz Sinje Gorice. Janez Petkovšek je ponosen na svoj rodovnik, ki sega vse do leta 1630, predvsem pa na svojo trdno kmečko domačijo, zvesto ženo Ljudmilo, ki mu je pomagala utrjevati dom in vzgojiti štiri uspešne sinove, iz katerih je izšlo enajst vnukov. S prizadevnim sinom Mihom in njegovo pridno ženo Francko gre kmetija uspešno naprej.

Ob vsakodnevnem trdem delu je Petkovška spremljala skrb za usodo domače

govorice. Zavedajoč se, da mnoge starejše narečne besede počasi ponikajo v pozabo, se je odločil, da jih zapiše in zavaruje pred izginotjem. Tako je nasnul skrbno zapisano slovarsko besedišče. Slovarskemu delu je priložil zapis iz posebej odbranih »stark« in tri duhovite prigode v rovtarščini.

Petkovškovo ohranjanje slovenske govorne dediščine nedvomno govori o njegovi ljubezni do slovenskega jezika in slovenskega rodu. Zatorej se njegovo ravnanje neprecenljivo stika z domoljubjem, ki ga pri nas v splošnem, žal, kar primanjkuje. Toliko večja je torej vrednost zamisli, priprave in izdaje knjige, ki jo je pisec hvaležno posvetil spominu na svojo mater in ki naj pomaga preživetju domače besede. Temu v prid je priložena zgoščenka, s katero avtor sugestivnozvočno oživi zapisano gradivo. Med besedilo je posejal podobe iz svoje bogate zbirke različnih starin, orodij in pripomočkov. Redakcija knjige je opravila Ana Smolej, ki je prispevala poučen zapis o slovenskih narečjih in posebej o rovtarskem govoru.

Marcel Štefančič

Včeraj v gozdu, danes čudovit relief

Za vrata, ki prikazujejo sv. Huberta, zaveznika lovcev in gozdarjev, katerega god je bil dan pred odprtjem razstave, je Gantar potreboval dobrih 300 ur dela. (foto: Brane Pevec)

V Stekleni galeriji je na svoji prvi samostojni razstavi 4. novembra dela na ogled postavil Bojan Gantar. Po poklicu je oblikovalec kovin, umetniško pa se izraža z rezbarjenjem v lesu. Pravi, da veliko idej dobi v samotni gozdu, ki mu nudi tudi les za oblikovanje, najpogosteje lipo, bukev, oreh in hruško. Kot je na odprtju povedala likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, celotni ustvarjalni proces poteka ročno, z uporabo različnih dlet, batov in skalpelov. »Avtor svoje figuralne kompozicije oblikuje z odvzemanjem materiala, pri čemer je vsak rez v tvarino snovi odločilen, saj dodajanja oz. popravki niso možni. Iz lesene ploskve izvablja posamezne figure, skupine ljudi ali predmetno stvarnost in tako ustvarja plastične like na ploskvi, t. i. relief«, pravi Stibilj Šajnova. V njegovem opusu se srečujemo s podobami ljudi iz profanega in sakralnega življenja pa tudi z živalskimi liki. Gantarjevi reliefi krasijo vhodna vrata nekaterih cerkva po Sloveniji, na Sveti gori, v Dolu pri Ljubljani, Bovcu; ustvarja tudi okrasne reliefe. Vsem pa dodaja svoj čar naravna barva lesa, ki je ne spreminja, mogoče le malo potemni, da dobi izdelek boljšo ostrino, večjo slikovitost.

Brane Pevec

V Rovtah radi pojejo

Kdor poje, zlo ne misli, pravijo. Petje je v Rovtah že po tradiciji doma. Največ se je pelo pri cerkvenih obredih, tam so se oblikovali različni zbori.

Upokojenke pa so se spomnile, da bi tudi same rade kdaj zapele, pa ne le ne izletih. Nekaj ljubiteljic predvsem ljudskega petja se je pod vodstvom Mari Loštrek Žižek začelo sestajati na pevskih vajah. Ustanovile so pevski zbor upokojenk Rovte. Vsak začetek je seveda težak, tudi not in glasbenih zapisov niso vse vajene, a volja in ljubezen do petja bosta kmalu obrodili sadove.

Verjetno jih bomo že v kratkem slišali na kateri od krajevnih prireditiv. Ker skupaj pojejo zelo kratek čas, si še niso izbrale imena, zagotovo bo na eni od naslednjih vaj padel kak predlog, ki bo všeč vsem. A ime ni pomembno, pač pa, da bodo v petju uživale.

Metka Bogataj

Pevci nam pojejo, godci pa godejo

Regijskega srečanja pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž osrednje Slovenije in Gorenjske, ki je bilo 17. oktobra na gradu Bogenšperk, so se udeležili tudi pevke Pevskega društva invalidov in društva upokojencev Logatec, ki jih vodi zborovodja Matija Logar, in godec Albin Slabe iz KTD Hotedršica. Za srečanje so jih skupaj s še osmimi nastopajočimi izbrali selektorji javnega sklada za kulturne dejavnosti. Prireditev je bila v renesančnem gradu in domovanju znamenitega Janeza Vajkarda Valvasorja in so jo z močnim aplavzom spremljali številni obiskovalci. Strokovno jo je spremljala Jasna Vidakovič, ki letos izbira program za državno srečanje. Po prireditvi so v grajski

Pevke na gradu Bogenšperk. (foto: Marinka Petkovšek)

krčmi pripravili malico in strokovni pogovor Jasne Vidakovič z vodji skupin. Po malici pevci so v prijetnem razpoloženju zapeli nekaj pesmi in zaplesali ob veselih vižah godcev.

Marinka Petkovšek

Vezenine in vitraži

Vezenine Tanje Florjančič in vitraži Aleksandra Sušnika iz Tupalič pri Preddvoru so bili v Logatcu prvič razstavljeni 20. oktobra v galeriji Sončna hiša v Logatcu. Tanja-Pina Škufca iz javnega sklada za kulturne dejavnosti ju je opazila na Gregorjevem sejmu. Nekaj pogovorov in Hiša sonca je bila pripravljen na sprejem njunih del. Ustvarjalca prihajata iz Gorenjske. Pri Sušnikovih imajo že več generacij steklarsko delavnico. Aleksander je šel v umetniško smer. Izdeluje vratna in okenska polnila kot vitraže v klasični tehniki s svinčnimi profili, ogledala

v tiffany tehniki, damska ogledala in manjše pladnje z vgrajeno ročno čipko. S čipkami so okrašene tudi nekatere vezenine Tanje Florjančič. Naj bo to ročno izdelana zavesa, pregrinjalo, prt, pogrinjek, vrečka za kruh. Pri tem uporablja naravne materiale in preizkuša naravne barve (šentjanževka, oreh ...). Izdelki so ročno izvezeni s slovenskimi narodnimi motivi, zato je Florjančičeva prejela certifikat Rokodelstvo Slovenija. Dišalo je po sivki, meti, kamilicah, po aromatičnih zeliščih, ki jih Tanja skupaj s pirinimi luščinami daje v blazine in blazinice.

Brane Pevec

Namiznoteniški klub Logatec

Ženska ekipa v postavi Ana Verdinek, Sanja Smiljanič, Katja Gutnik in Nina Zupančič, ki nastopa v prvi državni ligi, je 6. novembra gostila zadnjo uvrščeno ekipo Sobote, ki je bila za Logatčanke lahek zalogaj. S 5 : 0 so zmagale v dvoboju, ki je trajal manj kot uro. Moška članska ekipa (Nejc Gutnik, Deni Kožul, Blaž Bončina, Žan Dobrovoljc in Miha Petrovec) je v tretji ligi poskrbela za pravo presenečenje, saj so po več kot dveh urah borbe s 5 : 4 premagali vodilno ekipo lige Iskra Avtoelektrike. Istega dne je bil v Cerknici 3. turnir MRNTZ za učenke in učence osnovnih šol. Logatčani so domov prinesli šest kolajn, Gašper Črnigoj in Julija Kelečevič zlati, Pija Mihevc in Tjaša Mihevc srebrni, Kaja Okorn in Deni Kožul pa bronasti.

Janez Bončina, NTK Logatec

Logaški balinarji so po nekaj sušnih letih spet v drugi državni ligi. V 1. kvalifikacijski tekmi so dvakrat premagali ekipo Goriških Brd, tako v Idriji kot v Novi gorici z rezultatom 12:10. V drugi tekmi so Repentabor iz Sežane premagali s 16:6 in 22:0. Na fotografiji z leve: spredaj Slavko Petrovič, Milan Čepon, Janez Rudolf, Roman Kogovšek; zadaj Zdravko Godnjavec, Tone Urbas, Srečko Leskovec, Milan Treven, Anton Koler in tehnični vodja Franc Makuc. Poleg njih so za Logatec igrali še Jože Požar, Ivan Lampe in Janez Pivk.

Roman Kogovšek, foto: Jelka Kožman

Regijski seminar za vodje otroških in odraslih folklornih skupin

9. in 10. 12., 16.00–20.00, OŠ 8 talcev v Logatcu
Kotizacija: 40 € (8 šolskih ur predavanj in vaj).

Rok za prijavo: 1. 12.

Info.: OOI JSKD Logatec, 759 17 40, oi.logatec@jskd.si

Odbojkarji se borijo za vrh 3. lige

Z izredno borbena in nepopustljivo zigrjo logaški odbojkarji premagujejo nasprotnike, ki ob uspešnih obrambah velikokrat nimajo ustreznih odgovorov. Trenutno je ekipa OK Logatec na 2. mestu v ligi, za ekipo Mokronoga, ki pa ima tekmo več. Sezona se je začela dobro, zato smo za kratko oceno povprašali trenerja Marka Brumna.

Kaj je ključ tako stabilne in učinkovite igre letošnje ekipe?

V igri je še vedno precej oscilacij in občasno nepotrebnih napak, ki pa igralcev vsaj do zdaj niso povsem iztirile in so se kljub obdobjem slabše igre vrnili in s pozitivnim pristopom popravili napake. Velik poudarek je na kolektivu in pozitivnem odnosu igralcev do igre, soigralcev, trenerja in predvsem do samega sebe. Želimo zaključiti lahke žoge in čim manj grešiti v težkih situacijah. Ključni igralci so vodilji in tako v končnicah praviloma odigramo po dogovoru, za razliko od nekaterih nasprotnikov, ki marsikdaj poskušajo nemogoče.

Ekipa je na drugem mestu v ligi, ali so se apetiti in cilji kaj povečali?

Upam, da so igralci ostali na trdnih tleh, saj nekaj zmag pomeni le malo, odigrali smo šele petino prvenstva, najtežji nasprotniki šele pridejo na vrsto. Dodaten, hud

Napadi Logatčanov so učinkoviti. (foto: Miran Antončič)

problem predstavlja kratka klop, zaradi česar smo izredno občutljivi na bolezni in poškodbe posameznikov. S 5. krogom je z nastopanjem v tej sezoni zaključil Jernej Ogrinc (operacija rame), kar je za nas skoraj nerešljiv problem in pomeni precejšnjo oslabitev ekipe. Menim, da je bolj realen preboj v višjo ligo šele v naslednji sezoni, ne izključujem pa možnosti, da bi ob zelo srečnem spletu okoliščin uspeli že letos.

Kako ocenjujete obisk na tekmah in podporo s tribun?

Obisk je vedno večji in upam, da se bo takšen trend nadaljeval tudi v prihodnje. Gledalci so kulturni in dovolj glasni, tako

da je prav prijetno igrati.

Kaj bi bilo treba narediti za uvrstitev v drugo ligo?

Dela je še veliko, predvsem bi potrebovali širši izbor igralcev, še posebej smo podhranjeni na poziciji blokerjev in korektorja, ob tem pa mogoče povečati količino vadbe, glede na mladost ekipe po možnosti v bolj zgodnjih terminih. Tudi na organizacijskem področju bo treba še veliko postoriti, če naj OK Logatec postane prepoznaven klub z upravičeno velikimi ambicijami.

Boštjan Martinčič, OK Logatec

Tudi letošnjega Ljubljanskega maratona se je med skoraj 17 tisoč tekači Ljubljanskega maratona udeležilo več Logatčanov, med njimi tudi Marko Jug, ki se je na polmaraton podal prvič, veliko pa jih zaradi poškodb in bolezni na tej tradicionalni prireditvi ni bilo. Mali maraton (21 km) je z novim rekordom dobil Primož Kobe (1.04.55), ki je v finišu premagal Toneta Kosmača. Marko Jug je dosegel čas 1.45.07. Uspešno sta to razdaljo pretekla tudi Breda in Peter Kosmač (1.50.27), ki sta tekla skupaj. Za zmago na maratonu (42 km) so se ponovno udarili Kenijci, Logatčana Miran Nagode in Simon Istenič pa sta dosegla odličan čas (nekaj več kot 3.15.00). Vzdušje pred tekom in ob njem so popestrili ansambli in navijači, ki jih je bilo več kot prejšnja leta.

SkiVan

Z leve: Marko Jug ter Breda in Peter Kosmač. (foto: osebni arhiv)

Ljubljanskega maratona se redno udeležuje tudi Logatčan Bojan Trojar. Letos ga med tekači ni bilo, je pa prejšnja leta dosegal dobre rezultate in se uvrstil celo okoli 30. mesta. V športu rekreativno tekmuje že tri desetletja. Je član Športnega društva Strahovica Ljubljana in Tekaškega smučarskega kluba Valkarton iz Logatca. Športno pot je začel kot atletski tekač na 5.000 metrov, pozneje je začel še s tekom na smučeh. V zadnjih letih se ukvarja s triatlonom, ki združuje plavanje, kolesarjenje in tek. Zimsko sezono je zaokrožil z izjemnim rezultatom, absolutnim drugim mestom v svoji kategoriji v teku na smučeh na tekmovanjih v Sloski maratonu. Na devetih tekmah je osemkrat stopil na stopničke za zmagovalce. Že dobrih dvajset let je med najboljšimi rekreativnimi tekači v Sloveniji, kot pravi, se z rekreativnim športom ukvarja, ker mu pomaga krepiti telo in duha, da lažje premaguje stresne situacije. Tudi zaradi športnega udejstvovanja ostaja čil in zdrav, čeprav po stažu sodi med veterane. Veliko mu pomeni druženje z ostalimi športniki, saj je izmenjava izkušenj vedno dobrodošla. Tekmovalni duh pa mu daje spodbude tudi na delovnem področju.

Besedilo in foto: David Kunc

Pohod na Lisco

Zadnjo nedeljo v mesecu oktobru smo se logaški planinci zaradi slabega vremena v zahodni Sloveniji 31. oktobra dogovorili za na pohod na Lisco (947 m). Z avtomobiloma smo se peljali v Zasavje do Zidanega mosta. Pod vodstvom Alenke Mrak nas je šest pohodnikov šlo iz Zidanega Mosta po markirani poti za Veliko Kozje. Po strmi poti smo v dobri uri hoje prišli do Gašperjeve kočice (513 m). Na zahodni in južni strani kočice so strma pobočja Velikega Kozja, ki je spodaj poraslo z gozdom, nad njim se dvigajo visoke skale; na zahodni strani se vidi Kopitnik, ki se dviga nad dolino Savinje; na severni strani je gozdnato pobočje hriba Jesenica, ki se spušča proti Savinji. Dalje smo brusili kolena in hodili po grebenu ter po treh urah hoje prišli na visok travnat vrh, kjer je podružnična cerkvica sv. Lovenca (722 m) iz leta 1545. Na panoju je pisalo, da je tam rastišče clusijevega svišča, ki sodi med najlepše v Sloveniji. Travnikov ne gnojijo, jih pa vsako leto kosijo. Poleg tega je tam še rastišče kranjske lilije in ko je clusijev svišč v polnem razcvetu, zacveti še opojna zlatica. Po nekaj vzponih in prečenjih dolin in cest smo se približali Lisci. Zapuстил nas je eden od pohodnikov. Med hojo smo uživali v lepoti v jesenske barve odete narave. V oblačnem dnevu smo po 13. uri prišli do Tončkovega doma na Lisci (947 m). Koča je bila polna obiskovalcev in tudi me smo se okrepčale s hrano in pijačo. Z vrha Lisce je lep razgled. Od severa

Pohodnice pred Tončkovim domom na Lisci. (foto: arhiv Marinke Petkovšek)

proti vzhodu vidimo Pohorje, Konjiško goro, Boč, Donačko goro, Macelj, Ivanščico; od vzhoda proti jugu seže pogled do Medvednice, Gorjancev, Kočevskega Roga in Sneznika; od juga proti zahodu vidimo Javornike, Nanos, Trnovski gozd in Julijce s Triglavom; od zahoda proti severu so v ozadju Kamniške in Savinjske Alpe, v bližini vidimo Kum, Veliko Kozje, Mrzlico in Čemšeniško planino, bolj daleč pa Paški Kozjak, Peco, Uršljo goro, Svinško planino in Golico. S ploščadi pred domom je lep pogled na dolino Save od Radeč proti

Sevnici in dolensko gričevje na južni strani doline. Po krajšem počitku smo se po planinski poti, ki je bila pokrita z listjem, spustile v dolino, kjer je začelo rositi. Po uri in pol hoje smo prišle v vas Breg, kjer smo počakale na vlak in se z njim peljale do Zidanega Mosta. V neprijaznem vremenu in večeru smo se z avtomobiloma peljali domov po ozki in ovinkasti cesti. V zadovoljstvo nam je bilo, da smo preživeli lep dan v prečudoviti naravi.

Marinka Petkovšek

Po Trdinovi poti

Logaški planinci smo 10. oktobra pod vodstvom Jerneja Rusa pešali po Semiški gori. V meglenu jutru smo se peljali v Belo krajino, do vasi Brezova Re-

ber, kjer raste mogočen hrast z bujno krošnjo. Je eden izmed najdebelejših hrastov v Beli krajini in je naravna znamenitost. Po markirani Trdinovi poti smo hodili po

planinskih in gozdnih poteh ter nabirali kostanj. Narava je gozd obdarila tudi z gobami. Pred opoldnevom smo prišli na vrh Smuka (547 m), od koder je bil lep pogled na Semič z okolico. Ustavili smo se ob Polharski koči in pomalicali hrano iz nahrbtnikov. Planinke so »slavljenki« napravile in izročile lepo ikebano iz gozdnih rastlin in sadežev. Ogledali smo si okolico. Cerkev sv. Lovrenca je bila nekdaj grajska kapela, sezidana leta 1687. V božjepotni cerkvi je kip smuške Marije. Nedaleč stran so razvaline gradu Smuk. Na kilometer dolgi Polharski učni poti je postavljenih sto umetnih kotilnic in umetna poljšja luknja. V dolino smo šli po panoramski smuški cesti. Med vinogradi so raztresene zidanice. Ves čas se je odpiral čudovit pogled na Belo krajino. Sredi popoldneva smo se sprehodili po Semiču. Vožnja proti domu je hitro minila.

Marinka Petkovšek

Na vrhu Smuka. (foto: Marinka Petkovšek)

Kurirčkova olimpiada v Hotedršici

Olimpiada vrtca Kurirček Logatec je v tem šolskem letu prvič potekala v enoti vrtca v Hotedršici. Pripravili smo jo 7. oktobra, in sicer ob tednu otroka. Organizacije sva se resno lotili vzgojiteljici v enoti. Vodilo nama je bilo, da vsi sodelujoči otroci hkrati sodelujejo pri vseh aktivnostih. Poskrbeti je bilo treba za prostor. Prijazen lastnik travnika ob šoli nam je z veseljem odstopil prostor in travnik tudi pokosil. V izvedbo olimpiade sva vključili hišnika Danija, starterje oziroma sodnike iz vrst staršev, starih staršev in nekdanjo sodelavko iz šole, brez katerih bi prireditve težko izpeljali.

Tisto megleno in iz megle roseče jutro ni bilo videti prav nič vzpodbudno. A ko so proti prizorišču začeli prihajati avtobusi z otroki in spremljevalci ter gledalci, smo izvajalci vedeli, da gre zares. In res je bilo tako, kot prave olimpijske igre, kot se je izrazil dedi, ki je bil starter. Na prizorišče so prišle skupine otrok in vzgojiteljice iz vseh enot našega vrtca: Lisičke, Srnice, Papirnati zmaji, Sovice, Metulji, Medvedji in domači Murenčki. Otroci, vzgojiteljice in spremljevalci so sledili povezovalki prireditve. Predstavili so se s svojo himno, predstavniki skupin so no-

sili olimpijski ogenj in izžrebali številke, ki so označevale mesto postaje, kjer so začeli s tekmovanjem.

Otroci so imeli veliko vzpodbude in navijanja s strani učencev in učiteljic iz POŠ Hotedršica, spremljevalcev in gledalcev, ki jih je na prizorišče privabilo zanimanje za dogajanje ob šoli. Otroci so naloge na postajah izvajali zavzeto in z veliko dobre volje, bodrile so jih tudi vzgojiteljice. Nista jih motila ne prav nič prijazno vreme, ki nam letos res kar naprej nagaja, ne mokra travnata podlaga. Ko so otroci izvedli naloge na vseh sedmih postajah, so si zaslužili medaljo in malico. Sodniki so sešteli rezultate in zmagali so otroci iz skupine Srnice. Otroci in vzgojiteljice ter spremljevalci so zadovoljni odšli. Srečamo se spet naslednje leto, v enoti Tičnica.

Ob tem bi se zahvalili hišniku Daniju za pomoč pri izpeljavi prireditve, sodnikom pri postajah, da ste nam pomagali, saj bi brez vas težko izpeljali olimpiado, lastniku travnika za prostor in vzgojiteljicam, da ste pripravili otroke za sodelovanje in poštene boje.

Moja Šemrov in Tina Maček-Sedej, Vrtec Kurirček Logatec

Jesenske ustvarjalnice

V enoti Tičnica Vrtca Kurirček Logatec je 13. oktobra odmevala jesenska pesem, saj se je pri nas mudila posebna gostja. Predstavila se nam je gospa Jesen, ki je s seboj prinesla polno košaro jesenskih darov, ki jih je trosila med otroke. Otroke in njihove starše je pohvalila, ker so pridno nabirali in prinašali jesenske plodove v vrtec, in jih nato povabila v jesenske ustvarjalnice, kjer so oblikovali različne izdelke, tudi iz nabranega materiala. Nastajale so gozdne živali iz slanega testa, kostanjevi možički, obešanke iz storžev, ogrlice, sončnice in drugi čudoviti izdelki, ki bodo otrokom in njihovim staršem tudi doma pričarali čudovito jesensko vzdušje, ki smo ga bili vsi deležni na teh ustvarjalnicah. Iz igralnic, polnih obiskovalcev in veselega živžava, so prihajala vedno bolj polna naročja izdelkov in kartončki, ki so jih imeli otroci okrog vratu, so bili vedno bolj potiskani s stampljkami, ki so si jih prislužili v vsaki delavnici, ki so jo obiskali. Skupaj smo preživeli zares prijetno in veselo praznovanje jeseni. Jesenska ustvarjanja pa so pripravili tudi v enoti Tabor, kjer je otroke prav tako obiskala botra Jesen.

Karmen Kogovšek, Vrtec Kurirček Logatec, enota Tičnica

V vrtcu so na delavnicah pričarali jesensko vzdušje. (foto: arhiv Vrtca Kurirček)

Tudi malčki so lahko že bralci

V Knjižnici Logatec so za najmlajše otroke, tiste, ki še ne hodijo v šolo, pripravili predšolsko bralno značko. Odkrivati bogastvo, ki ga nudi knjiga je nekaj čudovitega. Čim prej ga začnemo, toliko bogatejši smo lahko. Zato ne odlašajmo in že malčke privabimo v svet knjižnih junakov. Kako? Čisto preprosto. Vaš otrok naj z vašo pomočjo postane udeleženec predšolske bralne značke. Skupaj boste brali z njim, ga vzpodbujali k pripovedovanju, se z njim pogovarjali o vsebini in z njim podoživljali usode junakov. Na knjižnih policah bodo lahko otroci sami ali s pomočjo knjižničarja in staršev izbrali, kar bi radi prebrali ali poslušali. V knjižnici je seznam priporočenih knjig, med katerimi ne bo težko najti nekaj, kar bo vam in predvsem vašim otrokom prav gotovo všeč.

Navodila za starše in otroke:

- Otroci s pomočjo staršev in knjižničarja v knjižnici izberejo slikanico s priloženega seznama.
- Starši otroku doma slikanico večkrat preberejo.
- Otrok likovno povzame vsebino slikanice – nariše preprosto risbico.
- Risbico prinese v knjižnico, kjer pri prvem obisku dobi evidenčni kartonček.
- Za pridobitev priznanja mora prinesiti pet risbic v obdobju od novembra 2010 do začetka maja 2011.
- V začetku maja bo zaključek predšolske bralne značke s prireditvijo za otroke in starše.

Knjižnica Logatec

Teden otroka na osnovni šoli Tabor

Teden smo zapolnili z dobrodelno akcijo, ustvarjanjem, rekreacijo in zabavo, seznanili pa smo se tudi z delom policistov

Na osnovni šoli Tabor že nekaj let popestrimo učencem njihov teden v mesecu oktobru. Letos smo praznovali od 4. do 8. oktobra. Načrtovanje dejavnosti, dogovori z učitelji in zunanjimi sodelavci je potekalo že med poletnimi počitnicami. V ponedeljek, 4. oktobra, je lilo kot iz ška-fa, zato smo morali drugo Otroško olimpijado prestaviti na 13. oktober. Torkove dejavnosti niso bile vezane na lepo vreme. Nabrali smo jesenske liste in druge plodove, pustili domišljiji prosto pot in nastali so zanimivi izdelki.

Sredi tedna smo medse prvič povabili lutkarje s predstavo Ena, Ena, Tri. Ogle-dali so si jo vsi učenci od 1. do 5. razreda, pridružili so se nam tudi učenci iz podru-žnične šole Rovtarske Žibrše. Zanimiva in razgibana predstava nas je navdušila. Sledila je predstavitev policije. Na šolskem igrišču so se nam pridružili prometniki in policisti. Spoznali smo tudi vodnika služ-benega psa ter njegovo zvesto in prijazno psičko. Četrtek je bil prav tako nena-vaden, saj smo se po popoldanski malici srečali v avli šole in si ogledali risani film. Veli-ko platno, projektor in računalnik so nam pričarali pravo vzdušje kina. Petkov igralni dan je bil pravi izziv za učitelje, saj smo imeli možnost spoznati vse nove igrače, ki so trenutno na tržišču. Nov teden je pripe-ljal lepo, suho in sončno vreme, zato sva z gospo Milojko zavihali rokave in pripravili vse potrebno za Otroško olimpijado. Pri-jeten logaški kotiček, Grajski park, ponuja nešteto možnosti za rekreacijo. Igre so bile namenjene druženju, zabavi in sprostitvi.

Zdaj sem pa kot pravi policist. (foto: arhiv OŠ Tabor)

Naš cilj ni bil tekmovati, temveč sodelo-vati. Letos so se nam pridružili otroci iz podružnične šole Hotedršica. Ta dan nam je bilo prijetno in naporno, saj smo brez odmora migali od 9. do 11. ure.

V tednu otroka nismo pozabili na vse tiste, ki potrebujejo pomoč. Dobrodelna akcija Otroci pomagamo otrokom je vsa-ko leto ena izmed aktivnosti, ki nas bogati. Letos so učenci 5. b razreda pristopili in pridno pomagali po svojih najboljših mo-čeh. Izdelali so lična plakata, ki sta vabila k zbiranju oblačil, igrač in slikanic ter vsa-ko jutro pomagali umikati zbrane vreče in škatle na dogovorjeno mesto. Posebna za-hvala je namenjena vsem otrokom in star-šem, ki so se odzvali. Tudi letos so v akciji sodelovali učenci in starši POŠ Rovtarske Žibrše.

Teden otroka bi težko minil brez pri-dnih sodelavcev. Letos bi se še posebej rada zahvalila Lutkarstvu Zajec, Blažu Ali-ču iz PP Logatec za vse odgovore in napot-ke v zvezi s policijskim projektom, vsem sodelujočim policistom, ki so 4. oktobra pripravili predstavitev, najemnici Grajske-ga parka gospe Oblak, vsem učiteljem in drugim delavcem šole, ki so nam pomaga-li posredno in neposredno v tednu otro-ka, gospe Smole iz Rdečega križa Logatec in trem pridnim fantom, ki so prijazno priskočili na pomoč ter prepeljali zbrane stvari na RK Logatec. Vsak izmed nas je otrokom podaril delček mozaika. Nastala je celota, neobičajen teden, ki je našim na-debudnejšem polepšal sicer običajni vsak-dan.

*Anita Čretnik,
vodja projekta Teden otroka, OŠ Tabor*

15. oktober, svetovni dan hoje

Hoditi znamo vsi. Zaradi edinstvene raznolikosti je hoja H dostopna in dosegljiva vsakomur. Najboljše pri hoji je, da lahko hodi vsak, tudi če je star 65 let, 10 kilogramov pretežak ali pod srcem nosi prvega otroka. Hodite lahko sami, s psom, partnerjem, prijateljem ali skupino ljudi. Hodite lahko zjutraj, ko se svet šele prebuja, zvečer, da se otrešete stresa, ki ste ga bili deležni čez dan, lahko greste za cel dan na deželo in uživajte v pokrajini in svežem zraku ali združite koristno s prijetnim in greste peš v službo. In ker za hojo ne rabite posebne opreme (razen dobre obutve), greste lahko hodit celo tedaj, kadar imate 10 minut prostega časa, kar je pri teku, plavanju ali telovadbi ne-mogoče. Hoja je ena najnaravnejših telesnih aktivnosti, je vadba, pri kateri prenašamo svojo težo, kar je dobro za kosti in tudi za

sklepe. Trideset minut hoje na dan zdravilno vpliva na zdravje srca. Dobro vpliva tudi na naše duševno počutje. S hojo se lahko uspešno borimo proti odvečnim kilogramom. (Besedilo je napi-sano s pomočjo knjige Sama Murphyja Hoja.)

Vsi učenci in nekateri učitelji osnovne šole 8 talcev smo sve-tovni dan hoje obeležili na prav poseben način. Trikrat smo po bližnjih ulicah obhodili šolo, tako da smo jo objeli v živ krog. Držali smo za roke: starejši prijateljčki mlajše, med njimi pa so hodili učitelji. Počutili smo se dobro, ker smo lahko klepetali in se zabavali. Včasih se je veriga pretrgala, zato smo hitro stekli in jo »zašili«. To je naš vsakodnevni šolski dan polepšalo, zato si želimo še več takih, malo drugačnih dni.

*Doroteja Lipovec, 5. b, in Marinka Istenič,
mentorica Ekošole, OŠ 8 talcev Logatec*

Jezikovni tabor za nadarjene učence

Na podružnični šoli na Vrhu Svetih Treh Kraljev je bil 8. in 9. oktobra drugi tabor za nadarjene učence OŠ Rovte. Udeležilo se ga je 45 učencev, namenjen pa je bil jezikom. Vodja tabora Miša Stržinar je povedala, da so se za jezike odločili, ker je motivacija za učenje tujih jezikov na rovtarski šoli zelo nizka. »S taborom smo želeli dvigniti zavest o pomembnosti znanja jezikov za sporazumevanje v svetu in s tem veselje do učenja tujih jezikov.« Učenci so v sedmih jezikovnih delavnicah spoznavali značilnosti jezikov in dežel, kjer jih govorijo, in utrjevali znanje. Izbirali so med slovenskim, angleškim, italijanskim, nemškim, ruskim in španskim jezikom. V delavnicah, ki so jih vodile učiteljice in zunanje sodelavke, so se naučili osnovnih besed in fraz, peli pesmi, skuhalo značilno jed, prebrali in odigrali pravljico ter izdelali plakate. Čas so zapolnjevale tudi športne aktivnosti, v petek zvečer pa so s teleskopi opazovali nočno nebo. Tabor smo zaključili s prireditvijo za starše, na kateri so se učenci predstavili v različnih jezikih. Kaj pa so o taboru povedali udeleženci?

Na taboru s čebļjali v tujih jezikih. (foto: Miša Stržinar)

Nekaj misli smo prepisali iz anonimnih vprašalnikov.

- »Želel bi spoznati še japonsčino in kitajščino.«
- »Tabor bi moral trajati dlje.«
- »Španščino bi lahko imeli kot izbirni predmet na šoli.«
- »Všeč mi je bilo, ker je bilo nekaj časa tudi za šport.«
- »Meni se je zdelo pa fino, da je bilo vmes tudi nekaj prostega časa za pogovore, lansko leto ga je bilo premalo.«
- »Na tabor še želim priti.«
- »Žal mi je bilo, da je odpadla francoščina, ki sem se je veselila.«

Petra Fister, OŠ Rovte

Gradivo o delovanju Društva upokojencev Logatec

Društvo upokojencev Logatec želi ob svoji 65-letnici zbrati čim več dokumentarnega gradiva o delovanju društva. Vse, ki bi imeli kakršno koli gradivo, predvsem fotografije, ki pričajo o dejavnosti društva, prosimo, da ga prinesejo na sedež društva. V društvenim prostorih na Stari cesti 8 v Dolenjem Logatcu se lahko ogledajo med uradnimi urami, vsako sredo in petek med 8. in 10. uro.

Društvo upokojencev Logatec

Šolarji na ekoolimpiadi

Na POŠ Rovtarske Žibrše smo imeli pravo otroško ekoolimpiado. Na njej nista manjkali niti olimpijska zastava niti bakla z olimpijskim ognjem. Olimpijada se je začela s slovesno podelitvijo ekozastave in certifikata, ki sta ga izročili ravnateljica Marinka Dodič in predstavnica KŠD Trate Gabrijela Bogataj. Sledila je olimpijska prisega. Tekmovalci so prisegli, da se bodo športno obnašali in ob gibanju uživali. Obljubili so si, da se ne bodo jezili, če bodo izgubili, in da se ne bodo hvalili, če bodo najboljši. V čast prijateljstva so tekli častni krog z olimpijsko zastavo in baklo. Na koncu je baklo sprejel predsednik KŠD Trate Robert Trpin in olimpijski ogenj je zagorel. Po olimpijskem protokolu pa se je začelo. Otroci so se pomerili v šestih ekodisciplinah. Skakali so v vrečah, valili gumo, prenašali vodo in kovanje, ciljali s storži in vlekli vrv. Navdušeno so tekmovali in se borili; navijači, naši prijatelji devetošolci in starši pa so navijali, se veselili in živcirali. Naše prve ekoolimpijske igre so res lepo uspele. Dokazali smo, da za zabavno druženje ne potrebujemo dragih, nedostopnih reči in posebne opreme.

Ana Žakelj, POŠ Rovtarske Žibrše

Anica Perpar s pesmimi za otroke in Darja Rupnik z ilustracijami iz njune knjige Ko posije sonce sta sestavili pet čudovito oblikovanih izdelkov, ki krasijo čakalnice otroškega in šolskega dispanzerja v Logatcu. Otroci, starši in zdravstveni delavci smo jim za darilo zelo hvaležni.

ZD Logatec

»DARUJTE VSEM, KI NIMAJO«

OŠ 8 talcev, ekošola, v soboto, 27. novembra 2010, od 9. do 14. ure organizira dobrodelno zbiralno akcijo v dveh trgovskih centrih:

Mercator in TUŠ Logatec.

Kupci bodo lahko kupljene izdelke (sladkor, olje, moka, piškoti, milo, prašek, čokolada ...) odlagali na označen prostor v obeh centrih.

Dokažimo, da je solidarnost med nami še živa.

Učenci OŠ 8 talcev Logatec

Skupaj so že dolga leta

Društvo upokojencev Logatec je 23. oktobra pripravilo srečanje članov društva, starejših od 75 let in zakoncev s 60 oz. 50 let skupnega življenja, ki so napolnili jedilnico osnovne šole 8 talcev Logatec. Pevke pevskega društva invalidov in društva upokojencev Logatec so pod vodstvom zborovodje Matije Logarja najprej zapele pesem Luna sije. Program je povezovala Rozi Sedej. Po pozdravnem govoru predsednika Društva upokojencev Logatec Vladislava Puca so pevke zapele Pri farni cerkvi in Nocoj pa, oh, nocoj, Tončka Petkovšek je recitirala pesmi Starost in Jesenska, Peter Črnilogar pa je igral na harmoniko.

Kar nekaj članov društva si je pred 60 oziroma 50 leti dalo obljubo, »da bosta z roko v roki hodila skupaj, radost, srečo, veselje in žalost si delila, pa tudi vse radosti in težave skupaj prebrodila«. Jelka in Karel Žejn sta skupaj 60 let, 50 let pa: Munevera in Adem Arh, Ivanka in Valentin Sivec, Anica in Franc Oblak, Terezija in

Čestitali so jim za zlato oziroma biserno poroko. (foto: Marinka Petkovšek)

Andrej Rupnik, Kristina in Adolf Korenč, Francka in Alojz Skvarča, Ana in Mihael Rupnik, Zinka in Tone Rupnik ter Dušan-ka in Ivan Kalemba. Vladislav Puc je čestital slavljencem, ki so zaplesali ob taktih harmonike. Pozornost so izkazali tudi najstarejši udeleženci srečanja, 91-letni Josipi Vukelić. Slavljence in ostale udeležence

srečanja so nagovorili tudi gostje.

Program so popestrile upokojenke, ki so zaigrale skeč na temo volitev. Ob zaključku so pevke zapele še pesmi Ena ptička, Tiho noči in Je bela cesta uglajena. Po kosilu so se upokojenci poveseleli ob plesu in klepetu ter si obljubili, da se prihodnje leto spet srečajo.

Marinka Petkovšek

Nova pridobitev v Domu starejših Logatec

V petek, 29. oktobra, se je nekaterim stanovalcem Doma starejših Logatec izpolnila želja. V kleti smo preuredili prostor in ga namenili kapelici. Ob tej priložnosti smo skupaj z gospodom župnikom Janezom Komparetom pripravili manjše praznovanje, katerega glavni del je bil blagoslov novega prostora kapelice.

Helena Primc, DS Logatec,
foto: arhiv DS Logatec

Festival za tretje življenjsko obdobje

Deseti festival za tretje življenjsko obdobje, ki je bil 29. in 30. septembra ter 1. oktobra v Cankarjevem domu v Ljubljani, je bil namenjen predvsem druženju in sodelovanju, veselju in ustvarjanju za strpno in socialno sožitje vseh generacij. Program prireditve je zajemal kulturni program, razne delavnice, predavanja, okrogle mize in posvete pod geslom Za strpno in socialno sožitje vseh generacij. Pevke Pevskega društva invalidov in upokojencev Logatec pod vodstvom zborovodje Matije Logarja so 1. oktobra v veliki sprejemni dvorani Cankarjevega doma zapele šest slovenskih narodnih pesmi. Zapele so ubrano, ob zgodnji 9. uri, poslušalcev, med katerimi sem bila tudi sama, pa ni bilo prav veliko. Poslušali smo petje še nekaj zborov, potem pa smo si ogledali razstavnino in prodajni del festivala. Nekaj prostovoljk Društva upokojencev Logatec v projektu Starejši za višjo kakovost življenja doma se je tega dne udeležilo predavanj.

Marinka Petkovšek

Obvestilo

Vsi želimo živeti varno. Ne dovolimo torej, da bi postali žrtve kaznivega dejanja. Veliko lahko za svojo varnost naredimo sami, če imamo ustrezno znanje.

Če želite pogovor ali nasvet policista, se oglasite v prostorih Društva upokojencev v Logatcu na Stari cesti 8, kjer vam bo na voljo vodja policijskega okoliša **Blaž Alič**.

Uradne ure: vsak prvi petek v mesecu med 8. in 9. uro.

Minka Mihevc, Društvo upokojencev Logatec
vodja projekta Starejši za starejše

Nič revščine, ukrepajmo zdaj

Na dobrodelnem koncertu Karitas iz Rovt zbirali denar za ljudi, potrebne pomoči

Petnajst let je že od prvega koncerta župnijske Karitas v Rovtah in malo kdo je takrat mislil, da se bo tako dolgo obdržal. 7. novembra se je v Domu krajanov Rovte spet zbralo veliko ljudi od blizu in daleč, da bi uživali v raznolikem programu in da bi s svojim darom prispevali za vse, ki so ali še bodo pomoči potrebni. Takih je vedno več, nekateri so izgubili službo, druge je prizadela katera od naravnih nesreč.

Osrednji gost in govornik je bil upokojeni ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran. Čestital je vsem, ki se razdajajo pri dobrodelni Karitas in poudaril pomen solidarnosti. Poudaril je, da Karitas odkriva človekovo stisko in jo skuša ublažiti tako z materialnimi dobrinami, obiski starejših in bolnih ter srečanja in romanja kot tudi s toplo in prijazno besedo in stiskom roke. Ob koncu je dejal, da je Karitas sad duhovnega prerorenja človeka. V prepolni dvorani ni manjkalo povabljenih gostov. Med njimi so bili direktor Karitas msgr. Tone Kompare, rovtarski župnik Janez Petrič in ostali duhovniki, predstavniki krajevne skupnosti, župan Berto Menard, poslanec Peter Verlič, predstavniki šol iz Rovt in Rovtarskih Žibrš, nekateri občinski svetniki in predstavniki političnih strank. Koncert pa je bil namenjen najpreprostejšemu človeku, ki svoje stiske in bolečino skriva v sebi. A dobrota vedno najde pot, še posebej če za to poskrbi Hieronim Kavčič, ki že vsa leta prizadevno dela in skrbi

Na odru so se poleg številnih glasbenih skupin zvrstili tudi otroci iz šol v Rovtah in Rovtarskih Žibršah. (foto: Metka Bogataj)

za delovanje Karitas v Rovtah.

Na koncertu je brez plačila nastopila vrsta gostov, niti pa sta spretno vodila Rezka Drmota in Lovro Skvarča, ki sta zajela bistvo: pomagati si med seboj. Žibrški učenci so v pesmicah strnili misel, da ni pomembno, kakšne barve polt imamo, kje smo doma, kaj delamo, pač pa, da si med seboj pomagamo. Učenci iz Rovt so v igrici o zajčku Skokcu pokazali, da se da s skupnimi močmi veliko narediti. Meh na harmoniki je raztegnil mladi Matej Erjavc, redni gost prireditve. Večer je minil v znamenju različnih glasbenih zasedb. Jesenski listi, ki jih poznamo predvsem kot člane obrtniškega pevskega zbora Notranjska, so se predstavili s solistko Eriko

Marolt. Nekoliko bolj duhovnoritmično so zazveneli člani skupine Tvoj glas iz Ljubljane. Modernjšo plat glasbe smo spoznali pri nastopu skupine Mega band z Angelino. Še dolgo si bomo zapomnili glas pevke iz skupine Jamm. Miha, Moniko, Uroša in Klemna iz domačega ansambla Blagajana, ki skupaj vadijo šele tri mesece, pa so gledalci nagradili z bučnim aplavzom. Ženski solistični del sta dopolnili živahna Claudia in nekoliko bolj umirjena Aynee. Kamenček v mozaik prireditve je položil tudi samorasli pesnik iz Petkovca Tone Jereb; njegovi pesmi je prebrala njegova sošolka Franja Tušar.

Metka Bogataj

Nova podoba cerkve v Rovtah

Cerkve je zasijala v prenovljeni podobi. (foto: Metka Bogataj)

Cerkev v Rovtah je že nekaj časa klicala k obnovi, zunanost je pred leti dobila lepo podobo, letos je prišla na vrsto notranost. Gospodarski svet župnije je dobil soglasja, zato so poleti začeli z obsežno obnovo. Veliko sredstev so prispevali predvsem farani. Postavili so nov oltar, uredili ogrevanje, prebelili stene, obnovili napise in nekatere freske ter zamenjali pod. Delo so vodili strokovnjaki, precej pa so ga opravili farani, ki so cerkev izpraznili, prestavili klopi, kipe in spovednice ter delovišče najprej zaščitili, nato pa očistili. Pridnost, zagnanost in volja so pripomogli, da smo ob farni slovesnosti 3. oktobra vstopili v svetlo, sveže prepleskano, obnovljeno in očiščeno cerkev. Slovesnost je z domačim župnikom Janezom Petričem vodil Jože Lap, ki je pohvalil Rovtarje za njihovo prizadevanje za prenavo in polepšanje cerkve. Nekaj dela je sicer še ostalo in ga bodo krajani opravili sproti. Rovtarji smo lahko ponosni na cerkev, ki krasi naš kraj, predvsem pa smo lahko veseli, da se tudi v kriznih časih najdejo volja, denar in pripravljenost, da nekaj naredimo za skupnost, ki nas druži.

Metka Bogataj

Zahvala

Andreja Mrhar

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in sestre se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, celotnemu kolektivu v Ydria Motors ter njenim sodelavcem v Kliju in Javorju, župniku Janezu Komparetu, pevcem, učiteljem in profesorjem, občanom Logatca in krajanom Planine, Nevrološki kliniki Ljubljana in Komunalnemu podjetju Logatec. Hvala vsem, ki ste bili z nami, in HVALA, da vas je toliko pospremlilo drago Andrejo na njeni zadnji poti.

*Mož Marko Mrhar s sinovi Žanom, Rokom in Galom
ter sestra Veronika z družino*

Zahvala

*Spomin je kot pesem, ki v srcih odzvanja,
spomin je kot cvet, ki nenehno pogarja,
spomin je svetloba, ki dušo obliva,
spomin je ljubezen, ki v srcu prebiva.*

Ljubica Skvarča
1955–2010

Iskrena hvala vsem, ki ste kar koli dobrega storili za našo prerano umrlo ženo, mamico, babico, hčerko in sestro Ljubico Skvarča in njeno družino. Ohranimo jo v lepem spominu.

Vsi njeni

Zahvala

*Za dar tvojega
nasmeha.
Za tvoje
potrpljenje.
Za tvojo
vztrajno ljubezen.
Hvala*

Marija Kolednik
rojena Godina
31. 1. 1928–24. 9. 2010

Ob boleči izgubi naše drage mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom in znancem, ki ste nam v bolečih trenutkih stali ob strani in izrekli sožalje ter jo pospremlili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se gospodu župniku Janezu Selanu za opravljen obred in pogrebniemu zavodu Menart. Hvala tudi za darovano cvetje, sveče in maše.

Žalujoči domači

Zahvala

*Srce je omagalo,
dih je zastal,
a nate spomin
bo vedno ostal.*

Pavla Galjot

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje ter darovano cvetje in sveče.

Posebej se zahvaljujemo Vesni Jerina za poslovilne besede, Urški Nagode za lepo zapete pesmi in trobentaču g. Albrehtu. Zahvala gre tudi dr. Katarini Turk za dolgoletno zdravljenje in ostalemu zdravstvenemu osebju ZD Logatec ter zaposlenim na kliničnem oddelku za žilne bolezni UKC in na oddelku za hipertenzijo v bolnici Petra Držaja. Lepa hvala Komunalnemu podjetju Logatec za lepo organiziran obred.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Žalujoči vsi njeni

Ali niso bile septembra poplave tudi na ulici Jačka?

Skrbno sem prebiral zadnji dve številki Logaških novic in pregledoval S internetne strani občine Logatec in drugih ustanov, ki nosijo delno odgovornost za poplave septembra 2010, in ugotovil, da je glede na prispevke in fotografije, ki so bile objavljeni, očitno poplavljal le Notranjsko ulico. Vsekakor se strinjam s prebivalci Notranjske in jih podpiram pri prizadevanju za rešitev stanovanjske problematike, kljub temu pa menim, da prebivalcem na ulici Jačka poplave niso prav nič prizanesle, razen če so nas nekatere pristojne in odgovorne ustanove dale na stranski tir in nas zaradi več kot desetletnega smrada ne prištevajo več k občanom Logatca, ali pa se bojijo, da še mi dvignemo glave in s prstom pokažemo na njihovo odgovornost.

Več kot jasno je, da nosi Občina Logatec odgovornost za vsak dodaten liter meteornih in odpadnih voda, ki so bile po letu 1980 speljane v ponor Jačka. Tega leta so namreč zgradili zadrževalnik, da bi zaščitili objekte ob Logaščici, Občina Logatec pa je z napeljavo meteornih in odpadnih voda v ponor Jačka ogrozila poplavno varnost občanov. Po lanskih poplavah smo prizadeti in ogroženi prebivalci zbirali podpise in poslali zahtevo na Občino Logatec kot tudi na ministrstvo za okolje in prostor, da se nemudoma poveča poplavna varnost Logatca. Pozneje je župan v prejšnjem mandatu sklical sestanek, kjer so bili prisotni odgovorni za reševanje te problematike s strani občine kot tudi z ministrstva, jamarji, kot predstavnik civilne iniciative pa so povabili mene. Jamarji so predstavili več rešitev z odprtjem nekoč že delujočih požiralnikov, ki bi rešili poplavno ogroženost. Žal so vsa prizadevanja za odprtje zavrnili, tako predstavnica ministrstva, kot tudi rečni nadzornik, z razlogom, da bi s tem povečali ogroženost občine Vrhnike. Poleg navedenega požiralnike mašijo tudi druge v strugi, da se v poletnih mesecih ne izsuši popolnoma in ne pride do pogina rib. Na sestanku je bilo poudarjeno, da je možna rešitev gradnja še enega suhega zadrževalnika in čiščenje notranjosti požiralnikov v samem ponoru Jačka s pomočjo jamarjev. Žal se ni realiziralo ne eno ne drugo, posledice pa so se pokazale že letos jeseni, ko nas je spet zalilo še v večji meri. Sprašujem se, zakaj moramo vse napake odgovornih nositi ljudje, ki s to odgovornostjo nimamo prav nič opraviti?

Poleg poplav, s katerimi se soočamo na ulici Jačka, smo prebivalci te ulice deležni tudi neznosnega smrada, s katerim Občina Logatec že več kot 10

Še danes se vidi, da je bila tudi ulica Jačka poplavljena.
(foto: Klemen Nagode)

let krši 72. člen Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91), ki določa, da ima vsakdo v skladu z zakonom pravico do zdravega življenjskega okolja. Prav tako je kršen tudi 34. člen ustave, ki določa, da ima vsak pravico do osebnega dostojanstva in varnosti. Ali moramo za to, da nas pristojni slišijo in začnejo ukrepati, tudi prebivalci ulice Jačka začeti groziti s tožbami?

Osebnost se nagibam k temu, da znajo zreli ljudje rešiti medsebojne probleme brez nepotrebnih sodišč, zato pričakujemo od novega župana in novih občinskih svetnikov, da končno popravijo napake in škodo, ki jih je povzročilo prejšnje vodstvo občine. Tako kot je bilo obljubljen v predvolilni kampanji, tudi prizadeti občani na ulici Jačka pričakujemo trajno rešitev, t.j. varne in dostojne domove, v kolikor je to treba tudi na drugih primernih lokacijah, hkrati pa tudi zdravo okolje. O katerem, žal, že več kot 10 let lahko le sanjarimo.

Na koncu bi se rad zahvalil PGD Dolnji Logatec, Civilni zaščiti in Komunalnemu podjetju Logatec za vso pomoč pri reševanju ob poplavah, prav tako tudi sosedom in prijateljem. Za podporo se zahvaljujemo tudi Škofjiski Karitas, Rdečemu križu in župniji Dolnji Logatec ter anonimnim darovalcem, ki so pokazali, da v stiski človek nikoli ni sam.

Klemen Nagode, Logatec

Napovednik prireditev

26. 12., 13.00–19.00 Miklavžev sejem, trg pred cerkvijo sv. Nikolaja v Logatcu. Org.: JSKD OI Logatec, 759 17 40, Mladinski center sv. Nikolaja.

26. 12., 20.00 Gledališki abonma komedije Občine Logatec, predstava Fotr, Narodni dom Logatec. Vstopnice za izven bodo na voljo teden dni pred predstavo v recepciji Upravnega centra Logatec in v knjigarni DZS na Tržaški 19, Logatec. Org.: Občina Logatec, renata.gutnik@logatec.si.

2. 12., 19.00 Italo Calvino – Nevidna mesta, odprtje likovne razstave Vida Sarka in literarni večer Literarnega društva Zeleni oblaki, galerija Hiša Sonca, Logatec. Razstava bo na ogled do 22. 12., od pon. do pet. od 9.00 do 13.00. Org.: JSKD OI Logatec, 759 17 40, Vid Sark in LD Zeleni oblaki.

5. 12., 17.00 Miklavžev večer, Narodni dom Logatec. Org.: MC Sv. Nikolaj, skupina Nazaret, 040 749 747, JSKD OI Logatec.

14. 12., 17.00 Predstava za otroke Kroki praznuje (Lutkovno gledališče Fru-fru), Krajevna knjižnica Rovte. Vstop prost. Org.: Knjižnica Logatec, 754 17 22.

19. 12., 17.00–19.00 Praznična ustvarjalna delavnica, galerija Hiša sonca, Logatec. Org.: OI JSKD Logatec, 759 17 40. Rok za prijavo: 15. 12.,

23. 12., 17.00 Predstava za otroke Trije pujski (Lutkovno gledališče Fru-fru), Narodni dom Logatec. Vstop prost. Org.: Knjižnica Logatec, 754 17 22.

Malo manj simpatična plat medvedov

Dokler medved ne stori škode, je prav simpatična zverinica. Ko pa naredi škodo, se naš odnos do kosmatincev spremeni. V začetku septembra je medved napadel in uničil opazovalni panj za medenje na Ljubljanskem vrhu. Dogodek sicer ne bi bil kaj nepričakovanega, saj na območju gojitvenega lovišča Ljubljanski vrh domuje tudi medved. Kljub temu je napad nekaj posebnega, saj je medved uničil panj in čebeljo družino, ki je bila na skoraj tri metre visokem podstavku, na katerem so na vrhu nameščene še železne konice, ki naj bi odvrnile medveda, če bi se želel posladkati z medom. A to ni bilo dovolj, da bi odvrnilo medveda. Po besedah strokovnjakov s področja lovstva in gozdarstva je šlo v tem primeru za kakih 100 kilogramov težkega medveda, ki je dovolj spreten in še ne pretežak; za težjega medveda je taka višina preveč. Splezal je na podstavek, odtrgal lice in levo stran hišice, v kateri je panj, in ga potegnil na tla. Nato je odtrgal prednjo steno panja in pojedel vse, razen lesenih in kovinskih delov. Za sabo je pustil pravo razdejanje. To pa ni bil edini napad medveda na čebelji panj na našem območju. Nekaj dni prej je medved enako škodo naredil na opazovalni postaji za medenje na Menišiji pri Lazah.

Marjan Papež

Novo v knjižnici

LEPOSLOVJE

Slovensko

DOKL, Slavko: Uskoška princesa: četrti del (zgod. r.)
 JOHNSON Debeljak, Erica: Prepovedani kruh: spomini (spomini, dnevnik)
 KERMAUNER, Aksinja: Axis mundi = Os sveta: fantastični roman za mladino in odrasle (zf)
 KOSTANAPFEL, Janko: Srečanja (spomini, dnevnik)
 MIHEVC, Tone: Jesensko listje (poezija/domoznanstvo)
 OPEKA, Pedro: Dnevnik spopada: misijonar na Madagaskarju (spomini, dnevnik)
***PAHOR, Boris: Sončna ura: pisemska korespondenca Borisa Pahorja in Marije Žagar (1961-1966)**
 PAVLETIČ, Bojan: Zvoki barv
 PECELJ, Viktorija: Peč (kratka proza)
 PEDIČEK, Franc: Razklani čas (spomini, dnevnik)
 PREDIN, Andrej: Učiteljice (kratka proza)
 PRIMOŽIČ, Aljana: Brez dlake na čopiču: (karikature, ki so jih vrgli iz parlamenta) (satira)
***REBULA, Alojz: Skrivnost kostanjevega gozda**
***ROŽANC, Marjan: Rdeči zajčki: izbrana kratka proza (kratka proza)**
 Tuje
 BAMBAREN, Sergio: Kristalna reka (kratka proza)
***BUKOWSKI, Charles: Južno od juga: zgodbe o pokopnem življenju**
 BUSHNELL, Candace: Dnevnik Carrie Bradshaw
 CARTER, Chris: Morilec s križem (krim. r.)
 DRVENKAR, Zoran: Sori (krim. r.)
 FALDBAKKEN, Matias: Skandinavska mizantropija. 1, The Cocka Hola Company
 GERRITSEN, Tess: Dvojnica
 GIBRAN, Kahlil: Ognjene črke: izbrana arabska dela Gibrana Halila Gibrana (antologije)
 GIFFIN, Emily: Nekaj sposojenega
 GIFFIN, Emily: Nekaj modrega
 GRISHAM, John: Pritožba (krim. r.)
 HEINICHEN, Veit: Spokoj močnejšega (krim. r.)
***HILL, Philip: Shizofrenija, moja sopotnica: popotovanje od diagnoze učnih težav skozi obdobja duševne bolezni do kariere poklicnega socialnega delavca (spomini, dnevnik)**
 IGGULDEN, Conn: Osvajalec. Imperij srebra/4. knjiga (zgod. r.)
 ILIBAGIZA, Immaculée: Preživela, da pričujem: kako sem med ruandskim holokavstvom odkrila Boga (spomini, dnevnik)
 KINSELLA, Sophie: Mala strastna zapravljevka
 KOENIGSMARK, Alex: Obisk iz temin

MAGRIS, Claudio: Razstava (drama)
***MORRISON, Toni: Milost**
***PÖPPELMANN, Christa: Nomen est omen: najbolj znani latinski citati in izreki in kaj se skriva za njimi (življ. misli)**
 ROBERTS, Nora: Postelja iz vrtnic/2
***WALSER, Martin: Ljubeči moški (biografski r.)**
***ZGODBE nekih ljubezni: (antologija kratke proze)**

STROKOVNA LITERATURA NOVOSTI

Splošno
***DINWIDDIE, Robert: Drobci znanosti: vse, kar morate vedeti o znanosti, v majhnih in lahko prebrljivih porcijah**
***SCHWANITZ, Dietrich: Vse, kar moramo vedeti: zgodovina, literatura, likovna umetnost, glasba, filozofija, jezik, pisava, knjiga**
 SMOLIK, Marijan: Semeniška knjižnica
Filozofija
 ŽIŽEK, Slavoj: Začeti od začetka: čitanka
Mejne znanosti
 REGOVEC, Matjaž: Psihološka astrologija: temeljna vprašanja véde
 SOVINA, Dan: Tvoje ime: energija modrosti ali izvor šibkosti: s spremembo imena do ljubezni, zadovoljstva in uspeha v življenju!
Psihologija
***ARIELY, Dan: Predvidljivo nerazumni: skrite sile, ki izoblikujejo naše odločitve: dopolnjena izdaja**
 ELLEGAARD, Anette: Superženska je v tebi: priročnik za ženske, ki želijo vse
 GRENVILLE-Cleave, Bridget: Enačba za srečo
***LUNDER, Urška: Odprto srce: izkušnje in spoznanja ob umiranju in smrti**
 MCMAHON, Gladeana: Adijo, jeza!: priročnik za samopomoč
 MCMAHON, Gladeana: Adijo, tesnoba!: priročnik za samopomoč
 SMITH, Jack: Živeti brez meja
***TRSTENJAK, Anton: Po sledih človeka**
Etika
 KIRSHENBAUM, Mira: Skok čez plot: dogaja se tudi boljšim: vsem nam, ki iščemo ljubezen, ki delamo napake, ki nas muči občutek krivde in ki kljub vsemu srčno želimo storiti tisto, kar je najbolje za vse
 PARKIN, John C.: Kurc gleda: duhovna pot najvišje modrosti
 ŠKOBALJ, Eva: Od človeka do sonca: priročnik za vzgojo: vrednote za boljši svet
 YZAGUIRRE, John A.: Cvetoč zakon: navdihujoč in praktičen vodnik do trajne sreče
Verstvo
 GRÜN, Anselm: Anselm Grün v Sloveniji: pogovori in odmevi
 KLEVIŠAR, Metka: Goreči grm: duhovnost v vsakdanjem življenju
 KNOTZ, Ksawery: Seks, kakršnega

ne poznate: za zakonce, ki ljubijo Boga
Svetovne religije
***JELINČIČ Boeta, Klemen: Uvod v judovstvo**
Sociologija
***HERMAN, Eva: Princip Noetove barke: zakaj moramo rešiti družino?**
Politika
 GAISER, Laris: Geopolitika: dinamika mednarodne politike v XXI. Stoletju
 KALOH, Dejan: Od partije do Patrie
 POROČILO o pobjah: vmesno poročilo o raziskovanju povojnih množičnih pobjev Preiskovalne komisije Državnega zbora Republike Slovenije o raziskovanju povojnih množičnih pobjev, pravno dvomljivih procesov in drugih tovrstnih nepravilnosti, ki jo je vodil dr. Jože Pučnik
Gospodarstvo
 EVROPSKA unija od A do Ž
Pravo
 PEL, Machteld: Napotitev na mediacijo: kako do učinkovitega predloga za mediacijo: (praktični vodnik)
***PRIMERI iz rimskega prava**
Etnologija
***ŠAVLI, Jožko: Zlata ptica: bajeslovje Slovencev: duhovna dediščina Karantanije**
Ljudsko slovstvo
 OD volkodlaka do klepca: vsakovrstna praznoverna mnenja, šege ter pripovedi Ribničanov, Potočanov, Krašovcev in Osilničarjev
 STANONIK, Marija: Zgodovina slovenske slovstvene folklore: od srednjega veka do sodobnosti
Ekologija
***ALKALAJ, Mišo: Podnebna prevara**
Matematika
 DRINOVEC-Drnovšek, Barbara: Naloge iz analize 1: z odgovori, nasveti in rešitvami
 HAFNER, Peter: Matematika na maturi – vsak korak šteje: maturitetno gradivo kot pripomoček zahtevanih znanj po katalogu
Rastlinstvo
***BAVCON, Jože: Botanični vrt Univerze v Ljubljani**
 RAVNIK, Vlado: Alpsko cvetje Slovenije in izbor nekaterih drugih gorskih rastlin
Alternativna medicina
 BAROODY, Theodore A.: Sindrom hiatusne hernije: mati vseh bolezni?: priročnik za samozdravljenje
 SERVAN-Schreiber, David: Ozdravimo depresijo, tesnobo in stres brez zdravil in psihoanalize: 7 naravnih metod zdravljenja
 YABSLEY, Charmaine: Celovito razstrupljanje: preprosti napotki za izboljšanje zdravja in počutja
Tehnika
 DUHOVNIK, Jože: Inženirska grafika
 DUHOVNIK, Jože: Modeliranje prostora: zbirka vaj – delovni učbenik
***SULLI, Marco: Nafta: nastanek in razvoj svetovne naftne industrije**

Kmetijstvo

HENSHAW, Peter: Osupljivi traktorji: dejstva in podrobnosti: ilustrirana zakladnica posebnosti, anekdot in mitov, strojniških podvigov in neverjetnih resnic za ljubitelje traktorjev vseh povosod
 PLAHUTA, Primož: Najlepše vinski poti: vodnik po slovenskih vinogradih
Vrtnarstvo
***BELL, Graham: Permakulturni vrt: (da bo vrt zaživel)**
Kuharice
 DOLENC, Iva: Uživajmo solate
***NAPOTNIK, Boštjan: Kuhinja za prave moške**
***VIDENŠEK, Marjan: Živa hrana: recepti za polnovredne presne obroke**
Računalništvo
 BELHAR, Klemen: Povej & pokaži: (črna knjiga o powerpointu)
 ŠULER, Rok: Spoznajmo Excel 2010
 ŠULER, Rok: Spoznajmo PowerPoint 2010
 ŠULER, Rok: Spoznajmo Windows 7
 ŠULER, Rok: Spoznajmo Word 2010
Arhitektura, urbanizem
 KITEK Kuzman, Manja: Les v sodobni slovenski arhitekturi: 2000-2010
Glasba
 BAILEY, Derek: Improvizacija: njena narava in praksa v glasbi
Film
 RUTAR, Dušan: Platonova prispevka: eseji iz filozofije filma 2
Alpinizem, gorništv
 MCLEWIN, Will: Pogled z Monte Visa: vzponi na vse štiritisočake Alp
Jezikoslovje
***BRADEŠKO, Marjan: Povejte z veseljem: (priročnik za odličnega govorniški nastop)**
 JESENOVEC, Ana: Slovenščina – jezik na maturi
Geografija – svet
 MATIČIČ, Dušan: Geografija na maturi 2011: (maturitetno gradivo kot pripomoček zahtevanih znanj po katalogu)
Geografija – Slovenija
 RIFEL, Vilko: Velika planina v odsevu časa
Potopisi
 MCGREGOR, Ewan: Dolga pot navzdol: afriška pustolovščina
Biografije
***FELC, Jože: Živeti življenje**
 KALIŠNIK, Štefan: Recite mi Erna: izbor iz publicistike
 LUDVIK XVI.: zadnje sonce Versaillesa
Zgodovina sveta
 PAVLIHA, Boris: Zgodovina na maturi 2011: (maturitetno gradivo kot pripomoček zahtevanih znanj po katalogu)

***Še posebej priporočamo.**
 Prijetno jesensko branje.

Maja Gregorič

Bralnik krožek Žarek na študijskem izletu po Notranjski

Po zaključku bralne sezone 2009/2010 je bralno-studijski krožek Žarek, ki deluje v Knjižnici Logatec, septembra obiskal spominske kraje za slovenstvo pomembnih literarnih ustvarjalcev na Notranjskem. Začeli smo v bližnji Planini, prek Unca in Rakeka nadaljevali v Cerknici in končali v gradu Snežniku.

Nekaj časa sem pustil svoj spomin pri miru, da preudari in razvrsti bogato bero podatkov o naši slovenski biti, kulturi in umetnosti na Notranjskem. Bibijana Mihevc je pripravila izčrpne podatke o vsestranskem narodnem buditelju Miroslavu Vilharju, rojenem v Planini, generalu Maistru, ki je zadnja leta življenja preživel na Uncu, o literatu in prevajalcu Jožetu Udoviču, po katerem se imenuje knjižnica v Cerknici, pesnici Marički Žnidaršič, pesniku Francetu Balantiču in pisatelju Franu Milčinskemu. O ustvarjalcih, ki so povezani z Notranjsko in katerih dela smo prebirali v krožku. Rdeča nit bralne sezone študijskega krožka Žarek 2009/2010 je bila spoznavanje književnih del, povezanih z Notranjsko, kar smo povezali s spoznavanjem pokrajine na zaključni strokovni ekskurziji.

Na poti, ki nas je peljala prek Planine, Unca in Rakeka, smo si ogledali tudi knjižnico v Cerknici, kjer hranijo mnoge posebnosti, povezane z domoznanstvom Notranjske, za katere si želimo, da bi jih lahko uživali tudi doma, ko bodo zidovi domače knjižnice na novo in širše postavljeni. Knjižničarji so nam pokazali spominsko sobo Jožeta Udoviča in predstavili njegova glavna dela.

Mimo Grahovega z novo šolo in cerkvijo, postavljeno pred dobrim desetletjem v spomin na tamkaj med NOV padlega pesni-

Člani študijskega bralnega krožka Žarek pred spomenikom Martinu Krpanu v Cerknici. (foto: A. Furlan)

ka Balantiča, smo zdrsnili proti Žirovnici in Gorenjem Jezeru. Mimo križišča za Javornike smo zapeljali proti Danam in Podlesku, ki ležita na sredi kraške doline Loškega polja. Še ovinek prek Pudoba in že smo zavili proti Kozariščam in gradu Snežniku. Tam smo prisluhnili starejšemu lovcu, duhovitemu pripovedovalcu o divjadi, ki nas je, nagačena, pozdravljala v polharskem muzeju. Ogledali smo si notranjost gradu in izvedeli veliko iz življenja nekdanjih lastnikov, njihovih družin, služabnikov in gostov. Zadnji lastniki Shcönburgi so si zastavljali sanjske cilje, ki so jih dosegali in uživali z voljo, znanjem in sodelavci: dograjevanje grajskega poslopja, urejanje ogromne gozdne posesti, gradnja povezovalnih vozniških cest in poti, vzdrževanje primerne stalaže lovne divja-

di, namenjene za domače in za obiske uglednih lovske gostov. Omenili smo tudi prvo strokovno šolo za gozdarstvo. Poiskali smo izvir Obrh pri Vrhnikih, izvir Ljubljaničke reke sedmih imen, in zapuščeno stavbo graščine Lichtenberg v Koča vasi, kjer je izjemen in uspešen gozdni upravitelj snežniških gozdov Heinrich von Schollmayer našel svojo ženo, grofico Wilhelmino.

Končno smo dočakali pozno kosilo v gostišču Mlakar, sestavljeno iz kavrine juhe in izdatnega jelenovega zrezka s prilogami. Ob poobedu s kolektivno sadno omleto se je zunaj razdivjala silovita ploha, toda pri odhodu je že sijalo večerno sonce, ki nas je pospremila do Logatca.

Jože Omerzu

Na novembrski mizi

Jesen je postregla z obilico dobrot, kar se zrcali tudi na naših jedilnikih. Niso več poletno lahkotni, niti še zimsko močni, ampak razveseljujejo z obilo korenaste zelenjave in kapusnic, kostanja, gob, hrušk in jabolk ter ostalih dobrot. Po nasvet za novembrsko kosilo smo se tokrat obrnili na članice Društva kmečkih in podeželskih žena Logatec, ki jih vodi Tatjana Rudolf iz Grčarevca. Okoli 90 jih je v društvu, Logatčani pa jih dobro poznajo po napečenih dobrotah, ki jih prodajajo na Gregorjevem in drugih sejmi. Za kosilo so predlagale ješprenj s suhim mesom in vinske štrukelje.

Ješprenj

Skodelico (okoli 2,5 dcl) ješprenja, pest ali dve čez noč namočenega rjavega fižola, kos prekajene svinjske vratovine, suha rebrca ali drug kos suhega prekajenega mesa, lovorov list in sesekljan česen, lahko tudi nekoliko čebule, damo v lonec, zalijemo z vodo, da krepko sega čez živila, in zavremo. Kuhamo na zmernem ognju. Ko je na

pol kuhano (po približno pol ure), dodamo na kocke narezano korenje, krompir, kolerabo in grah, ter po potrebi osolimo. Skuhamo do konca. Preden serviramo, meso vzamemo iz lonca in ga narežemo; ponudimo ga lahko posebej ali pa koščke vmešamo v ješprenj. Ješprenj popopravimo in postrežemo. Po želji si ga lahko na krožniku vsak še nekoliko okisa.

Vinski štrukeljci

Iz 50 dag moke, 2 dag kvasa, 2 dcl mleka (lahko tudi nekaj vode), zamesimo srednje trdo testo, ki naj pol ure počiva, nato ga premesimo in vzhajamo še 15 minut. Tanko ga razvaljamo, namažemo s pogretim maslom ter zvijemo. Narežemo 2 centimetra velike štrukeljce, ki jih, postavljene pokonci, pečemo v primerni posodi v pečici, da lepo zarumenijo. Preden štrukeljce postrežemo, jih navlažimo s kuhanim vinom.

Petra Trček

V zadnjem času tudi pri nas postajajo priljubljene tako imenovane orjaške buče in marsikateri ljubiteljski vrtnar se je že lotil vzgoje čim večjega primerka. A vsakemu ne zraste tako velika, kot je na Martinj hribu. Bralka Mojca Rehar Klančič nam je poslala fotografijo buče velikanke, ki je letos zrastle na njihovem vrtu. Težka je bila več kot 200 kilogramov.

Petra Trček, foto: Mojca Rehar Klančar

Pred nekaj desetletji si pred skoraj vsako kmečko hišo videl buče za krmo živine. Ker kmetov skoraj ni več, ni več ne živine in ne buč. Le nekateri še gojijo jedilne buče, ki so okusne v omaki, ocvrte, pečene, v krompirjevem golažu ali pripravljene na drug način. Prav posebne buče pa sem videl pri Simu Šiljaku na Kalcah (na fotografiji). Bučno seme je prinesel iz Prijedora v Bosni in ga na »Režišah« posadil kar v gozdu na kupu komposta, kjer so bogato obrodile. Zrasla je tudi orjaška buča, težka 65 kilogramov, visoka 80 centimetrov, s 180 centimetri obsega. Simo buče porabi za krmljenje drobnice in prašičev.

Besedilo in foto: France Brus

NUDIMO NOVE STORITVE ZA BOLJ KAKOVOSTNO BIVANJE V DOMAČEM OKOLJU:

- Vse dni v tednu vam pripeljemo na dom kosilo (možnost različnih diet) po ceni 6,14 EUR.
 - Fizioterapija
 - blaženje bolečin, razgibavanje, rehabilitacija po poškodbah in kapeh, ...
 - Delovna terapija
 - prilagoditev domačega okolja za povečanje samostojnosti,
 - svetovanje pri izbiri pripomočkov za samostojno izvajanje dnevnih aktivnosti (obuvanje, oblačenje, hoja, ...), nekatere pripomočke tudi izposojamo.
 - Pranje perila, tudi kose večjih dimenzij (pralne prešite odeje, ...)
- Na podlagi vaših želja vam bomo z veseljem pripravili ponudbo. Na nas se lahko obrnete osebno ali po telefonu, od ponedeljka do petka med 8. in 14. uro, ali e-pošti.

Podrobnejše informacije najdete tudi na naši spletni strani www.ds-logatec.si.

Dom starejših Logatec,
Gubčeva 8 a,
1370 Logatec
telefon: 01 750 80 80,
e-pošta: info@ds-logatec.si

Naročnik: Dom starejših Logatec, Gubčeva 8 a, Logatec.

Ta hip je hit zumba

Logatčanka Katarina Janjič je v Slovenijo prinesla trenutni modni hit aerobne vadbe, ognjevito zumbo

Katarina Janjič je nasmejana, energično in odločno dekle, ki jo marsikdo pozna kot odlično vaditeljico aerobne vadbe v Logatcu. Z aerobiko se intenzivno ukvarja od leta 2003. V teh letih se je na tem področju zgodilo marsikaj, spreminjajo se športni in glasbeni trendi, z njimi se spreminjajo in nadgrajujejo tudi oblike skupinske vadbe. Katarina to pozorno spremlja, redno obiskuje mednarodne seminarje ter znanje in izkušnje nesebično posreduje drugim. Pod okriljem podjetja Moj Gib, ki ga vodi Simon Miklavčič, vsak dan vadijo v športni dvorani v Dolenjem Logatcu. Izbiramo lahko med klasičnimi programi step, TNZ in dance aerobike, pilatesom, programi Moj Gib Iron in Interval, zaplešemo na zumbi ali se pridružimo skupini Zlata leta.

Nekateri uživajo na steperju, drugi pa so se že pridružili vadbi zumba, kjer se razgibavajo ob zvokih latinskoameriške glasbe. (foto: David Kunc)

Kakšno vlogo ima aerobika v vašem življenju?

Pomeni mi veselje, energijo, užitek, mogoče tudi način življenja. Življenje je polno izzivov, včasih se znajdemo pred oviro, ki jo moramo preplezati, pa je to lažje, če verjamemo vase in mislimo pozitivno. Taka je tudi aerobika, energična, vesela vadba ob dobri glasbi, je odlična za prevetritev telesa in duha. Ob vsem tem si težko slabe volje.

Nam predstavite vrste vadb in ekipo vaditeljic Moj Gib?

Aerobika je znana vrsta vadbe, kjer v skupini izvajamo koreografije ob spremljavi glasbe, ki poskrbi za sproščeno vzdušje. V naši ponudbi imamo step aerobiko, pri kateri vadimo s pomočjo stopničke (steper), TNZ je aerobika s poudarkom na vajah za krepitev mišic na trebuhu, nogah in zadnjici. Vodijo jo Jana Kogovšek, Hana Mihevc in Sara Idzig, pilates pa Ana Mlakar in Barbara Čuk. Sama vodim aerobiko z naslovom Zlata leta, ki je namenjena predvsem vadečim zrelih let, tistim, ki se prvič odločajo za obisk vodene vadbe ali tistim, ki imajo radi vadbo manjše intenzivnosti. Vodim tudi program Moj gib Iron, gre za zelo intenzivno in kondicijsko zahtevno vadbo z utežmi, ter zumbo.

Zumba je letošnja novost in pravi hit, zanjo je tudi v Logatcu največ zanimanja.

Zumba je oblika aerobne vadbe ob plesni glasbi latinskoameriškega pridiha, težko bi jo poimenovali aerobika, ker gre za plesne koreografije, sestavljene na točno določeno glasbo. Latino ritmi so idealni za sproščeno vadbo in kar izvajajo energijo

iz vadečih. Kljub enostavnim gibom pa je zumba izredno intenzivna in učinkovita, po domače povedano, ob zumbi se zagotovo preznajmo in pokurimo odvečne kalorije.

Kje ste se srečali z zumbo in komu je namenjena?

Zumba izhaja iz Kolumbije, iz devetdesetih let prejšnjega stoletja. V Slovenijo je prišla pred letom dni, letos pa sem se udeležila mednarodnega seminarja, kjer sem se z njo seznanila, pridobila licenco in prinesla vadbo tudi v Logatec. Moram priznati, da me je ta energična, plesna vadba res navdušila, zato me veseli, da lahko to delim s svojimi vadečimi. Primerna je za vse starostne skupine, tako ženske kot moške, čeprav je teh

na vadbi v Sloveniji res malo, v Logatcu pa sploh (še) ne.

Kakšni so načrti?

Želim, da bi se aerobna vadba v Logatcu ohranjala, se razvijala v skladu s trendi in rasla v kakovosti. Z ekipo Moj Gib se bomo trudili, da bomo obiskovalkam ponudili raznovrsten, pester program, ga nadgrajevali z novostmi in da bodo dekleta še naprej z veseljem obiskovala naše ure. Želim pa si, da vzgojimo nove vaditeljice, ki bodo prenesle naše znanje in delo naprej in ga nadgradile. Biti vaditelj aerobne vadbe je, vsaj zame, odlična stvar, vendar ima kratko življenjsko dobo.

Anita Ilič

**ZUNANJE PRANJE
NOTRANJE ČIŠČENJE
VZDRŽEVANJE**

**ZA OSEBNA IN DOSTAVNA VOZILA
ZA ZAHTEVNE STRANKE IN VARČNE KUPCE**

Delovni čas: PON - PET 08:00-16:00

KVALITETNO – HITRO – UGODNO – EKOLOŠKO

Vsako 6. zunanje pranje brezplačno!

HOEDLMAYR LOGISTIKA d.o.o.
Tovarniška cesta 36, 1370 Logatec
Tel 01/ 7558 400
info.slo@hoedlmayr.com www.hoedlmayr.com

HÖDLMAYR
Logistics Slovenia

Narčnik: Hoedlmayr Logistika, d. o. o., Tovarniška 36, Logatec
Logaške novice, november 2010

AKCIJA

V novembru vam ob nakupu mesečne ali 3-mesečne karte
PODARIMO BREZPLAČNO MASAŽO HRBTA

Izirate lahko med naslednjimi vadbami:

-MOJ GIB Iron
-STEP
-STEP & ZNZ

-INTERVAL
-ZLATA LETA
-PILATES

tel: (05)3741549 (fitnes); 041/246958 (Simon)

www.mojgib.si

Naročnik: Moj gib, Simon Miklavčič, s.p., Cankarjeva 8, Logatec.

POOBLAŠČENI PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL CHEVROLET IN KIA

Kupon za
10% popust
na servisne storitve

popusti se ne seštevajo, popust ne velja na kleparska in ličarska dela

Avtohiša
SELIŠKAR d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika

tel: 01 7502252

e-pošta: info@avtohis-seliskar.si

www.avtohis-seliskar.si